

aybKitab

FƏXRƏDDİN ZİYƏ

Gələcəyəm, gəl desən

şeirlər

Bakı
MÜTƏRCİM
2016

Bu kitab Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin

aybKitab

layihəsinin nəşridir

Layihənin rəhbəri: **Xəyal Rza**

Fəxrəddin Ziya. GƏLƏCƏYƏM, GƏL DESƏN. Şeirlər.

– Bakı: Mütərcim, 2016. – 176 səh.

ISBN: 978-9952-28-289-4

© AYB, 2016

© Mütərcim, 2016

*Vətən və torpaq uğrunda canından
keçmiş igidlərimizə ithaf edirəm.*

Vətənpərvərlik şerləri

Ey and yerimiz VƏTƏN,
pak VƏTƏN, təmiz VƏTƏN.
Candan əziz nə olar,
candan da əziz VƏTƏN?!

Ey Vətən

(İlham Abdullayev musiqi bəstələmişdir)

Hələ tərifini verməsəm də mən,
sənsiz olmamışam bir an, ey Vətən.
Mən sənin sinəndə məskən salmışam,
sən mənim qəlbimdə, inan, ey Vətən.

Hələ can borcumu verməmişəm mən,
hələ borcum nə çox önündə, Vətən.
Hələ xidmətimi görməmişən sən,
ölərəm bir çətin günündə, Vətən.

Məni darda sına, çətində sına,
haqqım yox adını danam, ey Vətən.
Mən sənin sıradan bir övladınam,
sən mənim müqəddəs anam, ey Vətən.

Mənim Kəbəm də sən, Mədinəm də sən,
bir daşın bəs eylər min heyrət üçün.
Bir ovuc torpağın yetər, ey Vətən
yüzlərlə zəvvərə ziyarət üçün.

Hissimsən, duyğumsan, şirin canımsan,
tükənməz sevgindən yaranmışam mən.
Sən mənim ən ali komandanımsan,
“Farağat” əmrində dayanmışam mən.

Nikbinlik

Mən çox nikbin bir insanam, çox mətin insan,
hələ neçə ər doğacaq mərd Azərbaycan.
Mən aləmə haqq səsimi qaldıracağam,
sabahımın Xətəisi doğulan zaman.

Bəşər daim inkişafda, yeniləşmədə,
mən tarixə həm dərs deyib, həm dərs almışam.
Məni heç vaxt qorxutmayıb iğtişaş, hədə,
uduzduğum anlarda da mətin olmuşam.

Zaman gələr, ağlar gözüm kiriyər, gülər,
torpağımın hər qarışı səngərə dönər.
Nə qədər ki, içimizdə yurd yanğısı var,
Xətəilər çadırda da doğula bilər.

Qalxın ki, qalxaq

Ön cəbhə xəttində ayıq-sayıq dayanan əsgərlərimizə.

Siz ey bu torpağın ər oğulları,
mətin insanları, nər oğulları.
Hələ qarşımızda ağır imtahan,
hələ çiyinizdə əzablı yük var.
Qalxın, nərənidən qızıqsın meydan,
qalxın, zərbənizdən titrəsin dağlar.

Siz ey cəbhə boyu ayıq olanlar,
gecəni sübhətək oyaq qalanlar,
gözünüz rəqibdə olsun həmişə,
əliniz tətikdə olsun həmişə.
Cəsurlar ölməyə, uduzmağa yox,
qələbə əzmiylə girir döyüşə.

Siz ey şir biləkli, qartal gözlülər,
yolundan dönməzlər, kişi sözlülər.
Rəqib önünüzdə duruş gətirməz,
əgər qarşısında sipər olsanız.
Vətən sərhəddindən quş səkə bilməz,
siz orda keçilməz çəpər olsanız.

Siz ey and yerimiz, güvənc yerimiz,
səcdəgah yerimiz, söykənc yerimiz.
Uyduq hiyləsinə kələkbazların,
onların istəyi, sevgisi üzdə.

Marağı ayırmış bu işbazların,
ümid də sizədir, qüvvət də sizdə.

Siz ey mələk kimi təmiz əsgərlər,
övlad, qardaş qədər əziz əsgərlər.
Sizin çiyinizdə qorunur Vətən,
sizin adınızla tanınır Vətən.
Amandı, sıx durun səf sıranızda,
əsgər gücsüz olsa, tez sınar Vətən.

Siz ey ön cəbhədə xidmət edənlər,
özünü Vətənə qurban deyənlər.
Kimsə deyə bilməz qurbanlıq sizə,
qəhrəman oğullar, igid oğullar.
Bütün bu el-oba qurbandır sizə,
ey torpaq uğrunda şəhid oğullar.

Siz ey döyüşlərdə ad qazananlar,
ayaq izləriylə tarix yazanlar.
Min ilin tarixi ibrətdir bizə,
qorunur o yurd ki, qorxmazı çoxsa.
Qalxın, örnək olun bir-birinizə,
Allahın izniylə qalxın ki, qalxaq!

Yeriyin düşmən üstünə

(Doyuşan əsgərlərimizə)

Savaşda zəfər qazanın.

Məhəmməd peyğəmbər (s.a və a.s.)

Haydı igidlərim, cürət vaxtıdır,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.
Ya olum, ya ölüm – qeyrət vaxtıdır,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.

Yenə qan içində Turan, qardaşım,
nə qədər yurd-yuvan viran, qardaşım.
Düşmənlə üz-üzə duran qardaşım,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.

Aldandıq vədlərə, “bu gün-sabaha”,
vaxt indi bizimçün hər şeydən baha.
Biz ala bilməsək, qayıtmaz daha*,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.

Yaşlılar xiffətdən düşdülər dərdə,
getdi həya, abır, götürüldü pərdə.
Qalxın, gücünüzü göstərin bir də,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.

---

* 90-cı illərin əvvəllərində erməni işğalçıları tərəfindən zəbt edilmiş 20 faiz əraziyə işarədir

İndi xalqın güvənc yeri sizsiniz,
Babəkin, Həzinin biri sizsiniz.
Bu cansız torpaqda diri sizsiniz,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.

İz salın Murovun ağ zirvəsinə,
hay verin Boz qurdun haray səsinə.
Hələ çox fırlanar dünya tərsinə,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.

Əzin düşmənləri, əzin, yeriyin,
üzün başlarını, üzün, yeriyin.
Yarı qırılsaq da dözün, yeriyin,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə,
yeriyin, yeriyin düşmən üstünə.

Gözləri yol çəkən Vətən

(İ.Abdullaeev musiqi bəstələmişdir)

Ey mənim əbədi-əzəli yurdum,
mən ildir hərblərə meydandır sən.
Bütün ölkələrin gözəli yurdum,
sənin taleyinçün narahatam mən,
taleyi narahat Vətən.

Ey azər torpağı, ey ata yurdum,
heç kimə, heç vədə qıymaram səni.
Üzündə babamın qan izi vardır,
ölərəm, düşməndə qoymaram səni,
ey qanlı tarixim Vətən.

Göyündə nə qədər qara bulud var,
səni öz qanımla suvaracağam.
Ey məni qoynunda bəsləyən diyar,
mən səni xoş günə çıxaracağam,
gözləri yol çəkən Vətən.

Yam-yaşıl rübəndli, göy gözlü gözəl,
vurğunam füsunkar təbiətinə.
Qoy öpüm dağını, düzünü yüz yol,
səndən sonra gəlir Məkkə, Mədinə,
baş qoyum daşına, Vətən.

Sərhədçi düşüncələri

(İ.Abdullaev musiqi bəstələmişdir)

Vətən, sənin göylərinin aydın olsun səması,
Vətən, sənin sərhədlərin üfük qədər uzansın.
Sərhəd boyu dirəklərdə quşlar yuva bağlasın,
şir biləkli oğulların keşiyində dayansın.

Çiçəklənsin, qüvvətlənsin Azərbaycan dövləti,
sərhəddindən bəlli olur hər ölkənin qüdrəti.
Dövlət güclü ola bilməz, qorunmasa sərhədi,
sərhəd ilə qoşa durur vətəndaşlıq qeyrəti.

Biz rəqibə bac vermərik, biz bu yurda sipərik,
qarı düşmən qarımızın kandarında qarımış.
Biz igidik, biz qorxmazıq, biz zəfərə qadirik,
zaman-zaman bu torpağı XƏTƏİLƏR qorumuş.

Biz əsgəri and içəndə əl basmışıq Qurana,
bu torpağın hər qarışı candan əziz, müqəddəs.
Yol vermərik zəif, gücsüz sıramızda dayana,
türk əsgəri şəhid olar, türk əsgəri yenilməz.

Şeirim

İçimdən püskürən vulkan kimidir,
çəkir batinimi zahirə şeirim.
Gizlində yaranır, xəlvətdə gəlir
təp-təzə, yep-yeni, bakirə şeirim.

O da yaranışdır Tanrı yanında,
canlıdır, yaşadır sözü canında.
Ruhuma güc verir yoldaş olanda
kamilə, arifə, mahirə şeirim.

İşıq sürətlidir, xəyal adında,
dolanır Meracı göz qırpımında.
Çox vaxt qılınc kimi susar qınında,
dönər hərdən qorxunc bir şirə şeirim.

Dözməz qabağında nə ah, nə aman,
xoş duyğu dalınca gedəndə güman.
Bir gözəl misrası yaranan zaman
sığışmır nə göyə, nə yerə şeirim.

Məndən qabaqdadır xeyirdə, şərdə,
şərikdir sevincə, ortaqdı dərdə.
Oxunur, deyilir, gör, necə yerdə,
qoşulur gündə bir tədbirə şeirim.

Nə boş tərif deyər, nə bir mədhiyyə,
satılmaz şöhrətə, ummaz hədiyyə.
Əllərim həmd ilə açılar göyə,
yığanda dostları bir yerə şeirim.

Gah tədbir tökəndir, gah uzaqgörən,
gah çiçək bitirən, gah çələng hörən.
Hələ Yaradandan möhlət var ikən
söz qoşur yuz nazlı dilbərə şeirim.

Cətin bundan sonra usana, susa,
gəzsin şeirimdə, kim məni arasa.
Sağam sirdaşımdı, məndən sonrasa
qalacaq elimə xatirə şeirim.

Beləcə uzanır açdığım cığır,
hər yeni duyğumdan bir misra doğur.
Bu cür vurğunluqla məni də axır
döndərdi deyəsən şairə şeirim.

Şairlər çoxalır

Haçandır ortada gəzir söz-söhbət,
susur xiridarlar, meyar hardadır?
Şairlər çoxalır, söyləyir xilqət,
şairin çoxluğu təşviş yaradır.

Xalqına tövhədir, hər şair “mən”i,
şairdən elinə gəlməz ki xətər.
Yurdumn əsrarəngiz gözəlliyini
kimsə vəsf etməmiş şairlər qədər.

Şairlər həmişə qayğıkeş, öndə,
şair vətən oğlu, şair bəşəri.
Millətin, dövlətin çətin günündə
şahları mat qoyub şair hünəri.

Şairlər artırsa çoxalır demək
fikri, əqidəsi, istəyi saflar.
Naqislər Vətənə sahib çıxanda,
vətəndaş şairin ürəyi çatlar.

Çoxalsın ilbəil, artsın müttəsil,
zamanin ruhuna hakim şairlər.
Artsın təbi rəvan, biliyi kamil,
müəllim, mühəndis, həkim şairlər.

Sənət çəmənzarlartək çiçək çələngi,
al-əlvan gülləri gülər qış-bahar.
Burda hər qönçənin öz ətri, rəngi,
burda hər butanın öz ahəngi var.

Gərək qorxutmasın kimsəni bu iş,
daralmaz meydanı, sözə yol verin.
Sənət asimanı səmədan geniş,
sənət kainatı dəryadan dərin.

Şairlik ilahi qüdrətdir, onun
nə əvvəli vardır, nə də ki sonu.
İstedad binadan fitrətdir, onun
kəsə bilməmişdir kimsə yolunu.

Nə çox aramızda cahil olanlar,
sabirlər onlara “həpənd” deyiblər.
Bilirik, tarixən bu cür insanlar
peyğəmbərlərə də rişxənd ediblər.

Xəyalı göylərdə gəzsə də hərdən,
şair sadə insan, mindən biridir.
Mələklər göylərdə, şairlər yerdə
Tanrının söz deyən elçiləridir.

Min illər gör neçə şair söz dedi,
meydan nə kiçildi, nə də ki doldu.
Nə Homer, Hilhameş birinci idi,
nə bizim Şəhriyar sonuncu oldu.

Nə zaman, nə məkan meyarı vardır,
ilham bir pəridir ədalı, nazlı.
Öz şah əsərini Puşkin çox erkən,
Firdovsi 60 yaşında yazdı.

Yetər bir söz desin əbədiyaşar,
təki ömür-günü ötməsin hədər.
Şairə sənətdə həmişə yer var
cənnətdə möminə yer olan qədər.

Daha yaşın o çağıdır

Yavaş-yavaş gözümüzə çökür boz duman,
yavaş-yavaş çöhrəmizin artır bəyazı.
Bu da ömrün axırına yetişən zaman,
bu da bizim alınımıza yazılan yazı,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

Yavaş-yavaş canımıza dolur dərd, qada,
sıxılıriq, ağrıyırıq, halsızlaşırıq.
Yavaş-yavaş cismimizi veririk bada,
ruh deyilən bir məvhuma yaxınlaşırıq,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

Yavaş-yavaş bizə sarı gəlir Əzrail,
qapımızın kəndərində dayanır əcəl.
Ölüm-itim bəşər üçün yeni ha deyil,
bu xiffətdən məyuslaşıb üzül də qocal,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

Yavaş-yavaş seyrəkləşir sıralarımız,
qəfil, vaxtsız itkilərdən üzülür ürək,
Sızıldayır görünməyən yaralarımız,
mətinləşib hər ağrıya dözsən gərək,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

Yavaş-yavaş hüzlərdə keçir günümüz,
söhbətimiz giley-güzar, azar-bezardan,
Odur hərdən bu dünyadan doyur gözümüz,
istirahət axtarıq soyuq məzarda,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

Yavaş-yavaş silkələsin bu hiss çoxunu,
bu dünyada qoyur hər kəs öz var-yoxunu.
Qoy cücərsin qəlbimizdə xeyir toxumu,
hər insanın ən azı var dostu-qohumu,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

50, 70, 90 – ömür bitdi də daha,
ancaq ümid itmir, baxır üzü sabaha.
Sən ey bizə axirəti vəd edən düha,
yaranmışıq, ölməliyik, pənah Allaha,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

Milyon illər bu körpüdən keçsədə xilqət,
qiyamətin dəhşətindən qorxuruq, əlbət.
Beynimizdə təzad dolu cəhənnəm, cənnət,
hansimizi nə gözləyir orda, ya qismət,
daha yaşın o çağıdır, neynəmək olar?

Özümüz yaratdığımız bəla

İndi milyon manatla
rüşvət verən də var, rüşvət alan da.
Əlavə də nə qədər rüşvət yatır
neçə-neçə bahalı hədiyyə dalında .
Hər gün saysız rüşvətlər verilir
sərhəddə, gömrükdə, vergidə
və növ-növ məsul idarələrdə.
Odur ki, rüşvət adi hal alıb əksər dairələrdə...
Rüşvət tərbiyəsi verilir indi
uşaq bağçalarında.
Rüşvət dərsi deyilibrətidai sinif otaqlarında.
Rüşvət taktikası öyrədilir imtahan hazırlığında,
Rüşvət təlimi keçilir əsgəri sıra qabağında.
Beləcə az qala nütvəmiz rüşvətlə yoğrulur.
Beləcə xəstəxanalarda körpələr rüşvətlə doğulur.
Sonra da dama-dama göl olur,
axa-axa sel olur.
Aylar keçir, il olur,
uşaqlar böyüyüb yaşa dolur.
Kimi təhsilini davam etdirir,
Kimisi də hardasa işə düzəlir.
Sonra yenə yüz problemlə qarşılaşır hərə,
yoxsa kim gedib öz xoşuna rüşvət verər?
Bu minvalla çəkilirik zaman-zaman sınağa.
Birimiz kiçilib nökrə oluruq,
birimiz böyüyüb ağa.
Daha nə istəyirsən bu cəmiyyətdən bala, özümüz
salmamışıqmı özümüzü bu hala?!

Min şükür

Çiçək açdı xalqın arzu butası,
bu canlanan şəriətə min şükür!
“Həmd” söyləyir indi millət atası,
bu yüksələn fəzilətə min şükür!

Nələr çəkdik, nələr gördük, İlahi,
zalım yəqin bilir nə idi günahı.
Göydən nazil oldu haqqın dərgahı,
haqdan gələn bu hikmətə min şükür!

İçimizdə həm xof vardı, həm hədə,
Məscid yolu yasaq idi millətə.
İndi Həccə, Kərbəlaya, Məşhədə
kimlər getmir ziyarətə, min şükür!

Köksümüzdə iman dolu bir dəniz,
qoy saflaşsın əqidəmiz, əqlimiz.
Hüzuruna Xaliqinin pak, təmiz
gedə bilən bu ümmətə min şükür!

Əzan səsi bir sehrdir içimdə,
yox qeyri səs bu ölçüdə, biçimdə.
Muğamatın yangısı var içində,
səsindəki təravətə min şükür!

Şeyx yaratdı bu bənzərsiz özəyi,
hacılardır məclislərin bəzəyi.
Şəkər dadır süfrəsində çörəyi,
bu işrətsiz ziyafətə min şükür!

Ucaldıqca minarələr baş-başa,
elim – obam tamaşadır, tamaşa.
Yaşa, xalqım, yaşa, dinim, min yaşa,
bu əbədi məhəbbətə min şükür!

ÇİÇƏKLƏYİR

Yazın gəlişiyə aləm oyanır,
Min-min bağ-bağatda bar çiçəkləyir.
Al-əlvan geyinir.çəmən,çöl-bayır,
harda ki, nəbatat var, çiçəkləyir.

Sən demə, hər şeyin qisməti, payı,
gülün günü vardır, meyvənin ayı.
Bölən düzmü bölüb bu haqqı-sayı,
alça yeyiləndə nar çiçəkləyir?

Ay bağban qardaşım, di cəld ol, görək,
ruzi Tanrıdandır, əkib-becərək.
Birinə bağında meyvə, gül-çiçək,
birinə bağında xar çiçəkləyir.

Kim ki, tər tökməsə yaz bağçasında,
görməz əkdüyindən naz bağçasında.
Mən də bir bağbanam söz bağçasında,
Qəlbimdə min ahü-zar çiçəkləyir.

Olsa da dörd yanı işvə-nazında,
şair qəm də yeyir şeir yazanda.
Fəxrəddin, bu sənənin alın yazındı,
hələ ki, şeirində qar çiçəkləyir.

Bağışla, can ana

Dünyasını dəyişən anda övladlarından biri də yanında olmayan anam Züleyxanın əziz xatirəsinə.

*Köçüb bir dünyam, yoxdur,
gölüm var, sonam yoxdur.
Virandır atam evi,
içində anam yoxdur.*

Son dəfə üzünü görə bilmədim,
son dəfə əlindən öpə bilmədim,
ağladım, sızladım, ölə bilmədim,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Bu qədər yaxınmış ölüm, bilmədim,
sonam, anlamadım, gülüm, bilmədim,
ayağın altında ölüm, bilmədim,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Görüb ətrafında yurdlaşlarını,
gözün gəzib məni, qardaşlarımı...
Saxlaya bilmirəm göz yaşlarımı,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Bir ara yanına gələ bilmədim,
məşğuldum, vaxtımı bölə bilmədim.
Dönsün od-ocağım külə, bilmədim,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Nə səsim çatmayır, nə ünüm sənə,
o dünya vardısı, qoy dönüm sənə.
Nə dua, qurbandır hər günüm sənə,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Yuxuma girirsən – görünüm, gəlim,
hardasan, can ana, sürünüm, gəlim?!
Hay ver, kəfənimə bürünüm, gəlim,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Gəlib o yerləri gəzirəm sənsiz,
boğur qəhər məni, dözüürəm sənsiz.
O ata yurdundan bezirəm sənsiz,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Ruhunmu bağlayan məni o kəndə,
xəyalən bu yolu gedirəm gündə?
Bir ana sevgisi uyuyur məndə,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Hərdən elə bil ki, lap yanımdasan,
burda, yaşadığım ünvanımdasan.
Sənin varlığını barışmaq asan,
bağışla, can ana, bağışla məni.

Daşlaşmış şəklinin soyuq baxışı
axıdır gözümdən bir yaz yağışı.
Sən ey geri dönməz səadət quşu,
bağışla, can ana, bağışla məni.

İndi məzarındır müqəddəs yerim,
o soyuq daşları qucar əllərim.
Allahmı Kərimdir, ya sənmi Kərim,
bağışla, can ana, bağışla məni,
bağışla, bağışla, bağışla məni?!

Yaxşılar

Dünya elə yaranışdan yaxşıdır,
yaxşı səma, yaxşı Günəş, yaxşı Ay.
Ömrümüzün, bəxtimizin naxışdır
yaxşı sutka, yaxşı həftə, yaxşı ay.

Xoş günlərin carçısıdır, əl eylər,
dağda-daşda cığır salar, yol eylər.
Nemət adlı ruzisini bol eylər
yaxşı payız, yaxşı bahar, yaxşı yay.

Bardan qalar onsuz bostan, bağ, zəmi,
elimizin, obamızın zəməmi.
İsti gündə təşnəmizin məlhəmi
yaxşı bulaq, yaxşı kəhriz, yaxşı çay.

Bir dəmət tut bağından gül dərilsə,
sözdən yarat, ömür qəsrin hörülsə.
Müdirlikdir, təmännəsiz verilsə
yaxşı bəxşiş, yaxşı sovqat, yaxşı pay.

Ay Fəxrəddin, ötüşdükcə ruzgar,
hər arzudan, kaş doğa bir xoş qərar.
Nə yaxşı ki, hələ vardı yaxşılar,
yaxşılardan yaxşısını yaxşı say!

Abşeron bağlarında

Açılır könlüm, gözüm,
Abşeron bağlarında.
Cənnətdir çölün düzü,
Abşeron bağlarında.

Bu yerlərin ad-sanı,
qara şanı, ağ şanı
gəzər bağı, bağcanı
Abşeron bağlarında.

Əncil, qaysı, badamı,
yoldan saxlar adamı.
Dad xar tutun dadını,
Abşeron bağlarında.

Tağda pomidor-xiyar
göz oxşayar qış-bahar.
Çiyələyi et nübar.
Abşeron bağlarında.

Əskik olmaz heç zaman,
aş üstündə zəfəran.
Gəl, sən də et nuş-can,
Abşeron bağlarında.

Elə ki, başlar yazı,
isti keçər gündüzü.
Gülər Günəşin üzü,
Abşeron bağlarında.

Qumlu çimərlikləri
dəf eyləyər dərdləri.
Üz, qucaqla Xəzəri,
Abşeron bağlarında.

Özü bir gözəl məkan,
insanları mehriban.
Göstər sən də ehtiram,
Abşeron bağlarında.

Hər yerdə ədəb, hörmət,
nə çox burda həmsöhbət.
Ən gözəl istirahət
Abşeron bağlarında,
Abşeron bağlarında.

Şair olandan sonra

Gənc ikən hisslərim bulaq kimi
çoşub, daşırdı,
beynimdə misralar bir-biri ilə yarışdı.
Hər gün tərənnüm üçün
yeni fikirlər gəzirdim,
hər gün ağ vərəqlərə
qafiyəli sözlər düzürdüm.
Şeir ətri gəlirdi sözümdən, avazımdan,
havalanırdım şeirin
qəlbindəki ekstazından.
Həftədə, gündə bir şeir yazırdım,
şeirin keşiyində sərhədçi kimi hazırdım.
Hər kəsi, hər şeyi vəsf edə bilirdim,
Yavaş-yavaş kamil şeirin,
şairliyin bəlgəsinə gəlirdim.
Vaxt ötdü, duyğumla, fikrimlə bir
yaşa doldum.
Bu yolda cilalandım, yoğruldu,
lilləndim, duruldum.
Deyəsən, nəhayət ki, şair oldum.
Bundan sonra başlandı
şeirin qəlbimdəki şıltaqlığı,
bundan sonra başlandı
ağlımın hissimə qısqanclığı.
Bundan sonra başlandı
duyguların, fikirlərin qaçaqlığı.

Sən demə, bundan sonra başlanırmış,
söz oynatmağın əsl qoçaqlığı.
İndi bir misra önündə bəzən
saatlarla səcdəyə dururam,
İndi bitirə bilmədiyim şeirin üstündə
beynimi günlərlə yoruram.
İndi daha öz təfəkkürümdü
    ən sərt tənqidçim,
indi hər misrama müxalif fikirlərlə
    doludur içim.
İndi gecə-gündüz söz ovundayam –
    boşuna,
indi yazdıqlarımın heç beşdən-biri
    gəlmir xoşuma.
İndi xəzan yeli əsir şeir bağımnda,
indi misralar pərən-pərən düşüb
    söz oylağımnda...
Bu nə boşluqdur yaratmışan
    içimdə, Tanrı,
şeir yazmaq çətinmiş
şair olandan sonra!

Şairlik

Ürək bir ümmandır, duyğu bir sona,
şair şeirin qulu, şeirin dəlisi.
Ən əziz qadından əzizdir ona
gözəllər gözəli – İlham pərisi.

Şairlik çox böyük zəhmət meydanı,
şairlik nə bəylik, nə küləklikdir.
Şairlər dünyanın söz yaradanı,
şairlik şeirə hamiləlikdir.

Şeirin də anası şairdir, əlbət
o ağrı çəkməsə, şeir doğulmaz!
Ömrünü şeirinə qıysa da, fəqət
şeirin möhnətindən bir yol yorulmaz!

Könüllər oxşayar, məclislər bəzər,
söz-söz, misra-misra yığılan şeir.
Ana bətnindəki körpəyə bənzər,
şairin qəlbində doğulan şeir.

Şeiri hər şairin öz balasıdır,
istər güclü olsun, təpərli olsun.
Hər misra şairin söz balasıdır,
təki söz mülkündə hünərli olsun.

Ürəyi dəyirman daşı kimidir,
içində söz dəni üyütməlidir.
Şair də hamilə qadın kimidir,
şeirini qanıyla böyütməlidir.

Şair vəsf eyləyən, şair yaradan,
yazdığı hər əsər lələ bərabər.
Ən böyük diqqətə, ən yüksək ada
onun da haqqı var, bir ana qədər.

Ya qismət

Qəlbimizdə sonsuz arzu, həvəs var,
başımızda yüz qəzavət, ya qismət.
Bəxt bu yolda gah oyanar, gah yatar,
kimə qoyar qədir-qiymət, ya qismət?

Zaman-zaman təbiətin hikməti
bizə növ-növ şirin, acı öyrətdi.
Nə qədərdir yaxşı-pisin qiyməti,
harda hörmət, harda töhmət, ya qismət?

Ey acların loxmasına göz dikən,
bostançının çiyinində tağ əkən,
sənə qalmaz, kimin olar görəsən,
topladığın bu qənimət, ya qismət?

Hansı həris həvəsindən usanmış,
hansı xəbis əməlindən utanmış?
İnsanlığa qənim elə insanmış,
kimi tutar bu bəd xislət, ya qismət?

Azaltdıqca istisini od-ocaq,
Vətən güllü güllüyündə solacaq.
Haçanacan dərd olaraq qalacaq
tapdaq torpaq, namus, qeyrət, ya qismət?

Boş buraxdıq neçə ciddi söhbəti,
əvəzində gördük zülmü, zilləti.
Kim aldatdı, kim sındırdı milləti,
açıqlarmı bu həqiqət, ya qismət?

Sözün də öz hikməti, öz gücü var,
əslərin min sirrini daşıyar.
Neçə dildə, neçə eldə yaşayar,
Yazdığım üç- dörd hekayət, ya qismət?

Arzudur

El-obanın şənliyində
bülbültək ötmək arzudur.
Doğma, əziz insanların
əlindən öpmək arzudur.

İstək gərək qəlbdən gələ,
axa gözdən gilə-gilə.
Könül verib bir gözələ,
yolunda ölmək arzudur.

Saz oynadan ozanların,
söz yaradan yazarların,
aqillərin, azmanların
dalınca getmək arzudur.

Alqış qədirbilənlərə,
müdrüklərə, ərənlərə.
Ömurdən pay verənlərə
can qurban etmək arzudur.

Gəz səxavət meydanında,
yaxşılıq yaşat canında.
Fəxrəddin, çətin anında
dostlara kömək arzudur.

Cəsurların nəğməsi

Nə qədər əzaba dözsün
bu səbri ümman Vətən?
Sinəsində yağı gəzən
yaralı aslan Vətən.

Yurd yerindən qovulursa
hələ min-min soydaşın,
demək savaş alnımıza
yazılıbdı, qardaşım.

Təsir etməz daha bizə
nə yalvarış, nə hədə.
Mücahidlik, əqidəmiz
dəyişilməz heç vədə.

Öncə Vətəndir deyirik,
yox qeyri qərarımız.
Çünki heç kimə qalmayıb
daha etibarımız.

ATƏT-lə torpaq qayıtmaz,
budur sözün qisası.
Xalqı məcbur eyləyirlər
dola səbr kasası.

Bizim olmaz, ağrıları
keçməsə səndən, məndən.
Əsgər çəkməsi altında
qalan torpaqdır Vətən.

Ər oğullar önə çıxsın,
el də gəlsin dalınca.
Ayrı bir yol yoxdur artıq,
bu yurd azad olunca.

Qəhrəmanlar laylası

(M.Babayev musiqi bəstələmişdir.)

Qara bağlama, Vətən,
qalx, yas saxlama, Vətən.
Sonuncu oğlun olsə,
yenə ağlama, Vətən.

Sən əmanət qal, Vətən,
sağ-salamat qal, Vətən.
Gözümüz yumulunca
bizə layla cal, Vətən.

Dostum, sirdaşım, neynək,
bacım, qardaşım, neynək?
Vətən daşı hələ ki,
olur başdaşım, neynək?

Dovrən dağ olsun, Vətən,
ici bağ olsun, Vətən.
Oğul dar gün üçündür,
başın sağ olsun, Vətən.

Vətən gülzarım olsun,
dağ-daş güzarım olsun.
Bu yurd evim olmadı,
barı məzarım olsun!

Vətən möhtəşəm saray,
uçur, dağılır, haray!
Biz ölümdən qorxmuruq,
yurd yiyəsiz qalsa, vay!

Döyüşdə ölsək, nə qəm,
bayrağın olsun kəfən.
Biz cihad eylədik ki,
üzün ağ olsun, Vətən!

Uyu, qardaşım, uyu,
ər silahdaşım, uyu.
Yenilməzliyin səni
yaşadar tarix boyu!

Gözəllik qadındır, qadın gözəllik

Hər kəsin dünyadan bir umacağı,
hər ömrün taledən öz istəyi var.
Körpənin sevdiyi ana qucağı,
şairin qəlbində söz istəyi var.

Doğulduq, bir evə sevinc gətirdik,
böyüdük anaya məhəbbət ilə.
Biz nəyi qazandıq, nəyi itirdik,
qadına vurğunluq, sədaqət ilə?

Hərə öz əksini tapır həyatda,
niyyətin harasa, mənzilin orda.
Mənim ürəyimdən bir arzu keçər,
gözəllik toxumu səpək bu yurda.

Pərəstiş yaradar gözəllik sözü,
gözəllik sədd çəkər kin-küdurətə.
Şeir peyğəmbəri Füzuli özü
bir gözəl önündə gəlmiş heyrətə!

Gözəllik yaranmış hər şeydən öncə,
gözəllik güc-qüvvət, gözəllik işıq.
Hər bir gözəllikdən birinci, mənəcə
bir gözəl qadındır ömrə yaraşlıq.

Həmişə əmniyyət gətirmiş bizə,
nə qədər qəddarı ovsunlamışlar.
Bir gözəl qadına, bir gözəl qıza
xaqanlar ölkələr bağışlamışlar.

Gözəllik qadındır, qadın gözəllik,
bu ülvi varlığın adına qurban.
Bir ömür borcluyuq ona ömürlük,
kimlər getməmişdir qadına qurban?!

Nə yaxşı, qorunub yaşar yaddaşım,
qadınçün Fərhadətək ölənə əhsən!
Bir gözəl çöhrəyə, mömin qardaşım,
Cənnəti əlindən verənə əhsən!

Odur səcdəgahı duyan qəlbərin,
müqəddəs Məkkədir, Nurlu Mədinə.
Gözəllik önündə baş əyməyənlər,
gəlməz heç bir zaman imana, dinə.

Daim başımızın tacıdır qadın,
baxışı, işvəsi, sözü gözəldir.
Anadır, övladdır, bacıdır qadın,
qadının biri yox, yüzü gözəldir.

Özü bir mələkdir, ətri Müşk-ənbər,
deyilməz qeyri söz adından öncə.
Məni bağışlasın Adəm peyğəmbər,
yarana bilməzdi qadından öncə!

Gözəllik, qəlbimin sevgi hədəfi,
önündə yay kimi gərilirəm mən.
Bir gözəl sevəndə yüz yol ölürəm,
bir gözəl görəndə diirilirəm mən!

Yaxşı kişilərə

Yaxşı kişilərlə dostluq edin.

Məhəmməd peyğəmbər (s.a və a.s.)

Bütün ölçülərin başında durar
haqqı əzəmətlə ölçülən kişi.
Gözündən od yağar, çöhrəsindən nur
yüz kişi içində seçilən kişi.

Yox bir əməlində naqislik, eyib,
hamıya dost deyib, qardaş söyləyib.
Nə mənəsb, nə dövlət onu əyməyib,
kişilik boyuna biçilən kişi.

Bir halal insandır, zətə pak, nəcib,
daim məclis qurub, süfrə bəzəyib.
Hələ dodağına içki dəyməyib,
gündə sağlığına içilən kişi.

Bir “dağ aşırsa” da, bir “sağ ol” bəsi,
bəşərin səxavət mücəssəməsi,
Çətində hamının ərki, kimsəsi,
yolunda canından keçilən kişi.

Yaxşılıq bənzərsiz sınaq, imtahan,
Tanrı hamımıza yetirsin məqam.
Yaxşılar ucalsın, artsın hər zaman,
nə çox aramızda kiçilən kişi.

Ən şirin arzunun özü xoş savaş,
bu da bir istəkdi söylədim, qardaş.
Bu sayaq müqəddəs yol seçəydi kaş,
özünü ər sayan, nər bilən kişi!

Qarışdırma

*Eyni adlı şeirin müəllifi,
xalq şairi Qabilə.
Ruhu şad olsun!*

Tərif ilə mədhiyyəni,
lovğalıqla fəxriyyəni,
rüşvət ilə hədiyyəni,
rütbə ilə səviyyəni qarışdırma.

Qanun ilə ədaləti,
təqib ilə ədavəti,
xəta ilə cinayəti,
məhbəs ilə əsarəti qarışdırma.

Məhəbbətlə ülvyyəti,
ünsiyyətlə rəsmiyyəti,
ləyaqətlə şan-şöhrəti,
çətinliklə məşəqqəti qarışdırma.

Kəmiyyətlə keyfiyyəti,
sakitliklə əmniyyəti,
etirazla şikayəti,
sərbəstliklə hüriyyəti qarışdırma.

Hidayətlə məsləhəti,
vacibliklə əhmiyyəti,
öyüd ilə nəsihəti,
nisgil ilə vəsiyyəti qarışdırma.

Böyüklüklə əzəməti,
hökumətlə səltənəti,
kütlə ilə cəmiyyəti,
inad ilə qətiyyəti qarışdırma.

Bayram ilə təntənəni,
adət ilə ənənəni,
sevinc ilə şənлənməni,
kədər ilə qəmlənməni qarışdırma.

Səfər ilə ziyarəti,
günah ilə qəbahəti,
sürgünlüklə səyahəti,
möminliklə ibadəti qarışdırma.

Şadlıq ilə səadəti,
yardım ilə səxavəti,
etibarla sədaqəti,
kişilklə şücaəti qarışdırma.

Durğunluqla sükunəti,
tənbəlliklə ətaləti,
rəvayətlə hekayəti,
rəvanlıqla şeiriyyəti qarışdırma.

Vətən bizim pənahımız

Körpələr evində böyüyən uşaqlara

Vətən bizim pənahımız,
Vətən bizim gülzarımız.
Çəkər daim qayğımızı
bu sevimli diyarımız.

Vətən bizim atamızdır,
Vətən bizim anamızdır.
Uca adı qəlbimizdə
yaşayacaq andımızdır.

Bu mehriban ölkəmizdə
ildən-ilə böyüyürük.
Biz sizinlə fəxr edirik,
işinizlə öyünürük.

Biz hər şeyi anlayırıq,
baxmayın ki, çox uşağıq.
Böyüyəndə hamınızın
xidmətində duracağıq.

Öyrənirik ədəb, savad,
qəhrəmanlıq, hünər hələ.
Gedəcəyik qaliblərin
zəfər dolu yolu ilə.

Qoruyarıq, yaşadarıq
sizdən qalan od-ocağı.
Həm sabahın qurucusu,
həm əsgəri olacağıq.

Cavanlıqda

Gördüyün yüz tərbiyənin faydası yox,
qazanmasan hüsn-rəğbət cavanlıqda.
Uşaqlıqdan xəcillikdən, tənədən qorx,
qoy özünə qədir-qiymət cavanlıqda.

Hələ nə çox gizli sirri təbiətin,
bir ilahi açması var hər hikmətin.
Gözəlliyi olduğutək duymaq çətin,
yaranmasa qəlbə heyrət cavanlıqda.

Yazılmamış qanunu var hər millətin,
hünərli ol, dilə düşsün söz-söhbətin.
Yaş ötdükcə ləkəsini yumaq çətin,
qorunmasa namus, qeyrət cavanlıqda.

Ayağını yerə çırpсан, torpaq yatar,
yumruğunun zərbəsindən divar batar.
Zəhmindən fil təntiyər, pələng yatar,
ram olmayan dəli qüdrət cavanlıqda.

Ovucunun istisində su qaynayar,
bərk yapışsan daş ovular, dağ oynayar.
Kürək versən bənd bağlanar, çay dayanar,
qolda qüvvət, dizdə qaqət cavanlıqda.

Bir ümid var sonluğunda hər zillətin,
zor dayanır arxasında hər qüdrətin.
Gündən-günə bu kiçilən məmləkətin
xilasıyçün göstər cürət cavanlıqda.

Yatmasa da ipə-sapa cavanlıqda,
insan gərək yolun tapa cavanlıqda.
Hər şey gərək qazanıla cavanlıqda,
həm var-dövlət, həm şan-şöhrət cavanlıqda!

Hardan başlanır Vətən

Ayaq basdım bu müqəddəs torpağa,
məzarıstan, müşk-ənbərə batan yer.
Vətən oğlu, getmə burdan uzağa,
bu məkandır əcdadımız yatan yer,
deməmişkən, burdan başlanır Vətən.

Bir tilsim var torpağında, daşında,
vurulmuşam kələ-kötür hüsnünə.
Ovucla, qoy ürəyimin başına,
ovucla, qoy gözlərimin üstünə,
deməmişkən, burdan başlanır Vətən.

Yaddaşında yaşadır yüz qərinə,
soykökümüz görünür bu güzgüdə.
Cavanlıqda varmasaq da fərqinə,
yaş artdıqca artıq ona sevgi də,
deməmişkən, burdan başlanır Vətən.

Əgər varsa əbədiyyət, axirət,
demək burda «yaşayırlar» ölənlər.
Ən müqəddəs borcdur onu ziyarət,
qoy eşitsin bizdən sonra gələnlər,
deməmişkən, burdan başlanır Vətən.

Axıtdıqca qanımızı torpağa,
ruhumuzu çəkənlər var sınağa.
Qan qardaşım, canım sənə sadağa,
qoyma onu yad tapdağı olmağa,
deməmişkən, burdan başlanır Vətən!

Vətən

İstəsə canını, ver, sevgili yarındır Vətən,
qırılar sınsa əgər, çünki vüqarıdır Vətən.

Başa tac, qəlbə fərəh bil onu hər anın üçün,
ən müqəddəs qürurun, namusun, arındır Vətən.

Onun məğrurluğunu gözlə yox, qəlbində ara,
ucalardan ucadır, zirvədə qarındır Vətən.

Doğmalar doğmasıdır, daim dolan dövrəsində,
öz evindir, öz elindir, öz diyarındır Vətən.

Həm gözəllik, həm fəxarət, həm bəl nemətdir sənə,
əsl cənnət bağıdır, güllü baharındır Vətən.

O da bir cür Yaradan, gah qaldırır, gah endirər,
Fəxrəddin, qıl səcdəsin, hər ixtiyarındır Vətən!

Odlar yurdum

(Sərdar Fərəcov musiqi bəstələmişdir)

Torpağına gülşən dedik,
ana dedik, Vətən dedik,
Bir cənnətdir sinən dedik,
doğma diyar, Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Gül çiçəksən başdan-başa,
çələng hörüb çəkək başa.
Çölün-düzün bir tamaşa,
ey bəxtiyar Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Gözəldir həyat,
günlər bir büsat,
gülür kainat
sənin qoynunda.

Sehrindən qanadlandım,
Baba dağım, Savalanım.
Səsim səndə havalansın,
ey ixtiyar Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Bizdən qədim od-ocağın,
bir aləmdir hər bucağın.
Abşeyronda Yanar dağın,

ey füsunkar Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Sən sirdaşımız,
qan yaddaşımız,
qurban başımız
daim yolunda.

Təbiətin əsrarəngiz,
bir yanın dağ, biri dəniz,
suyun büllur, göyün təmiz,
ey xoşqərar Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Murovdagda yağanda qar,
Astarada gülər bahar.
Qarabağda dağ-daş yanar,
ey ecazkar Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Şöhrətim, şanım,
dinim, imanım,
qoy qanadlanım
asimanında.

Ormanlarda səf-səf bağlar,
dərələrdə çaylar çağlar.
Qaynar gözlü buz bulaqlar
göz oxşayar, Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Zərif, incə bir duyğusan,
şirin arzu, saf sayğısan,
həm güvəncsən, həm qayğısan,
həm ixtiyar, Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Adın andımda,
sevgin canımda,
olum yanında
kaş hər anımda.

Başımızın tacı Vətən,
hər dərдин əlacı Vətən,
ey taleyi acı Vətən,
köksü qubar Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Nə qədər ki, yurd dərדי var,
qəm qəlbimdə tutmaz qərar.
Xətəinin ruhu naçar
bizi tutar Odlar yurdum,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Qüdrətin bəlli,
qaldır bu eli,
qoyma nisgili
qala canımda.

Təzə il

(İlham Abdullayev musiqi bəstələmişdir)

Müjdələr gətirdin təzə günlərə,
Səpirsən torpağa ətir, təzə il.
Yolunu həsrətlə gözləyənlərə
Gəl, öz salamını yetir, təzə il.

Zəhmətlə ucalır bu ana torpaq,
Hünərlə qoyuruq dağ üstünə dağ.
Başımın üstündə üç rəngli bayraq,
Sən bizə səadət gətir, təzə il.

Xoş keçsin baharın, qarlı qışın da,
Günəş çələng olsun sənin başında.
Vətən torpağının hər qarışında,
Qələbə gülləri bitir, təzə il!

Qəzavat*

(M.Babayev musiqi bəstələmişdir)

*Böyük Qafqazın əzəmətli oğlu
Şeyx Şamilin ruhuna töhfə.*

Ey hər kəsdən uca olan,
Hər şeyə qadir Allah.
Mürid bizik, Mürşid bizik,
qalib bizik, inşaallah.

Hidayətçimiz Qurandır,
haqq, ədalət gəzirik.
Düşdüyümüz savaşları
sınaq bilib dözüyük.

Ey İslamın düşmənləri,
yolumuzu kəsməyin.
Zaman özü qaziləri
qəzavata səsləyir.

Azadlıq mücahidliyik,
Şeyx Şamil imamımız.
Halaldır iman uğrunda
tökülərsə qanımız.

---

* Qəzavat- Qafqazın böyük oğlu ŞEYX ŞAMİLİN apardığı
müqəddəs savaşın adı.

Qoy oyanmış ehtiraslar
qızışmasın daha da.
İman deyən insanları
sövq etməyin cihada.

Qorxun Məhşər sorğusundan,
zülm, istibdad yetər.
Hamımız Adəm övladı,
deyək, Allahu Əkbər!

Tanrı türkü qorusun

*İndi də Balkanlarda albanlara (türklərə) qarşı bir savaşı başlanmışdır. Böyük türk nicatını yenə də özündə və Tanrısında axtarır.
Tanrı türkü qorusun!*

Siz ey türkü hər b ilə
hədələyən haqsızlar.
Bilinməz bu savaşda
kim udar, kim uduzar.

Bu zaman kəsiyində
qırılsa da yarısı.
Türkü məğlub olmağa
qoymaz onun Tanrısı.

Kimsə qıra bilməmiş
əzmini, qürurunu.
Min illərdir qoruyur
ocağının qorunu.

Başında yüz qovğa var,
önündə yüz qadağa.
Suçu oldu-olmadı
türk çəkilib sınağa.

Ərzin hər bir savaşı
izlər onun soyunu.

Taleyinə yazılmış
didərginlik oyunu.

Bu ulu türk dünyası,
yenilməzlər dövləti.
Hələ irəlidedir
onun əsl qüdrəti.

Türk boz qurddan süd əmmiş,
türk qorxmaz, türk cəngavər.
Cəsarətdə, cürətdə
yox ona tay-bərabər.

Bu ad uğrunda hər an
başımızı qoyarıq.
Türk oğlu olduğundan
daim şərəf duyarız.

Oxusun şərqişini,
qoy bu elim, ulusum.
Türk Tanrıya tapınmış,
Tanrı türkü qorusun!

Türkü, türkü oxuyuru

*Aşıq Veysələ.
Ruhu şad olsun.*

Qoy dinləsin aləm bizi,
türkü, türkü oxuyuru.
Qorxudamaz ələm bizi,
türkü, türkü oxuyuru.

Məskən saldıq dağda, düzdə,
bir səs gəzdi köçümüzdə.
O səs daim içimizdə,
Türkü, türkü oxuyuru.

O bizim yol yoldaşımız,
o bizim can sirdaşımız,
o bizim qan yaddaşımız,
türkü, türkü oxuyuru.

Türkmən, tatar, qazax, qırğız,
başqırd, kərkük, qırçaq, oğuz.
Bir rəngdədir bayrağımız,
türkü, türkü oxuyuru.

O səs Boz Qurdun səsidə,
o səs həyat nəfəsidə,
o səs millət şərqsidi,
türkü, türkü oxuyuru.

İzn ver, ey Allahımız,
xoş açılsın sabahımız.
Sən duamız, pənahımız,
türküz, türkü oxuyuruq.

Dərd eləmə, dərdin alım

Hərdən diqqətsiz anımı
dərd eləmə, dərdin alım.
İstəsən, verrəm canımı,
dərd eləmə, dərdin alım.

Oğrun-oğrun, xumar-xumar
hər baxanda içim yanar.
Tək mənəmmi qəlbi qubar,
dərd eləmə, dərdin alım?

Ək şamama tağlarını,
çağır qəmsiz çağlarını.
Viran olmuş bağlarımı,
dərd eləmə, dərdin alım.

Hər ömrün öz qışını, yayını,
qınama çox ili, ayını.
Qismətimə düşən payını,
dərd eləmə, dərdin alım.

Qırma hələ gümanını,
gözlə haqqın zamanını.
Gözümdə qəm karvanını,
dərd eləmə, dərdin alım.

Yazıq gördükcə milləti,
dedik – Məhəmməd ümməti.
Tanrı bilən məsləhəti,
dərd eləmə, dərdin alım.

Arzu gözümdə qaxsıdı,
ümid qəlbimdə axsadı.
Bəlkə də belə yaxşıdı,
dərd eləmə, dərdin alım,
dərd eləmə, dərdin alım.

Ustadnamə

(Ay həzər, həzər)

Aşıq sənətinə pərəstiş edən dostlarıma.

Yaxşı çoxaldıqca qəlb sevindirər,
yamanın birindən ay həzər, həzər.
İnsan var baxışı könül dindirər,
insan var duruşu göz əzər, əzər.

Kim ki, nikbin olmaz, danışar acı,
onu nə dost sevər, nə qardaş, bacı.
Hamı bir xoş üzün, sözlün möhtacı,
bədxahdan uşaq da ay bezər, bezər.

Məclisə bəzək ol şirin söhbətlə,
dinləsin, qoy hamı səni diqqətlə.
Çalış, el içində görün hörmətlə,
el sənə yetirsin ay nəzər, nəzər.

Şərəflə ömür sür, ədəblə yaşa,
kamala çatırıq dolduqca yaşa.
Səbrsiz bir anda kükrəyər, coşar,
səbrli illərlə ay dözər, dözər.

Ziya yenə sözdən bir çələng hörər,
ona cila çəkər, neçə rəng verər.
Yetkin harda olsa, bitkin iş görər,
nataraz ortada ay gəzər-gəzər.

Hər canım ağrıtanda

Hər canım ağrıtanda
özümə yer tapmıram.
Gəzirəm ev-eşiyi,
səhərəcən yatmıram.

Çox küsəyən oluram,
tez çıxıram özümdən.
Həyat maraqsızlaşır,
ömür düşür gözümdən.

Gəlir hər xəstəlikdən
bir acizlik qoxusu.
Yaman ağrıdır məni
gərəksizlik qorxusu.

Ən çox çəkdiyim hal –
umu, ələbaxımlıq.
Mənə qismət olmasın,
bu cür qayğı, yaxınlıq.

Biri sayğı göstərir,
biri məqsədli gəlir.
Kimi gizli sevinir,
kimisi qüssələnir.

Bu sınaq xəlbirində
hamı bir-bir ələdir.
Övladın da qiyməti
çətin gündə bilinir.

İllər xəstəsi olan
itirir marağını.
Əvvəlki doğmalar da
almırlar sorğunu.

İçimdə dərd, üzüntü,
ürəyimdə min fikir.
Mən indi anlayıram
qocalar nələr çəkir,
tənhalar nələr çəkir!

Toy günü

(Nəriman Məmmədov musiqi bəstələmişdir)

*Çıxmışam bir çətin yola, ay Allah,
şirinmiş hər şeydən bala, ay Allah.
Sən mənim ömrümdən kəsib illəri,
balamın baxtına cala, ay Allah.*

B.Vahabzadə

Qovuşur taleyi iki cavanın,
ürəklər fərəhlə döyünür bu gün.
Arzusu gül açır ata-ananın,
nənələr, babalar öyünür bu gün.

Bəy oğlan qamətli, sağlam, ucaboy,
gəlin şəhla gözlü, dodağı püstə.
Tanrı bəd nəzərdən hifz eyləsin, qoy
üzərlik yandırın başları üstə.

Bu xoşbəxt anında, a dostlar, gəlin,
içək sağlığına bəylə gəlinin.
Bu günkü izdivac təntənəsiylə
təməli qoyulur bir ailənin.

Sən də bəy qardaşım, min dəfə sevin,
şükür et taleyin bu qismətinə.
İsməti özündən gözəl sevgilin
qoy şərəf gətirsin ləyaqətinə.

Sultanlıq saydığıın subaylıq dövrü
çevrilsin əbədi bir xatirəyə.
Bağlan varlığımla, ülviyyətinlə
yanında oturan mələikəyə.

O bir nazəndədir, bir yaraşıqdır,
oyna hər nazına, hər savaşına.
Onun hər gülüşü yaşıl işıqdır
səni çatdırmaqçün arzu başına.

O, sənin qurduğun yuvaya gərək,
o, sənin udduğun havaya gərək.
Onsuz boğazından keçməsin çörək,
o, sənə həm arxa, həm dost, həm bəzək.

Gör, necə kövrəlir, o, sərt qaynatan,
sevinir, gözündən yaş axa-axa.
Bu istək hər hissdən güclüymüş, aman,
qızın aparırsan o, baxa-baxa!

Kaş belə böyüyə bütün övladlar,
kaş belə evlənə bütün subaylar.
Kaş belə öyünə bütün analar,
kaş belə sevinə bütün atalar.

Qoy, bu toy hamıya xoş örnək olsun,
mübarək, mübarək, mübarək olsun!

Şəkər qızım, bal qızım

Arzuların qanadında doğuldun,
isidirsən hamımızı odunda.
Nə xoş gündə, nə xoş anda doğuldun,
iki sevgi yaşadırsan adında.

Evimizin yaraşığı, sonası,
başımızın ucalığı, tacısan.
Bir gör, neçə ataların anası,
bir gör, neçə qardaşlara bacısan?!

Əmi, bibi sənə «anam» deyirlər,
həm anamın əvəzisən, həm qızım.
Hərənin bir ulduzu var, deyirlər,
sənsə mənim qoşa yanan ulduzum.

Harda olsam özümə yer tapmaram,
eşitməsəm əgər o gün səsini.
Sən, ay mənim şəkər balam, bal balam,
sevən varmı bu qədər körpəsini?

Hərdən səni çağıranda adınla,
ürəyimdə xatirələr oyanır.
Qabağıma, gül balam, sən çıxırsan,
xəyalımda doğma anam dayanır.

İki adı yaşadırsan özündə,
hər birisi sehlənmiş bir dünya.
Bu sevgidən bir məstlik var gözümdə,
heç bilmirəm gerçəkdi bu, ya rəya...

Yüz duyğuyla sənə bağlı ürəyim,
mat qalmışam bu istəyə, arzuya.
Sən ey mənim cənnət quşum, mələyim,
yuxudursa, qoy uzansın bu rəya.

Bacılar

Yüz yol nazımızı çəkər, yorulmaz
yüz yol qayğımıza qalan bacılar.
Qardaşla sevincin bölməkdən doymaz
qardaş qadasını alan bacılar.

Ağrıyan görəndə bir yerimizi
özünə diləyər dərd-sərimizi.
Canından çox sevər hər birimizi
sevgisi tükənməz ümman bacılar.

Daim üstümüzdə nəzəri, gözü,
bizik güvənc yeri, bizik əzizi.
Anasız qardaşa ana əvəzi,
dərdi ürəyində pünhan bacılar.

Əskilməz qəlbində mehr-məhəbbət,
arzusu, istəyi, dözümü heyrət.
Qardaşdan umduğu bir quru diqqət
görməsə, can evi talan bacılar.

Nəfəsi müşk-ənbər, ürəyi kövrək,
çiçəktək zərifdir, ceyran tək ürkək.
Naqafil, ürəyi yaz buludutək
bir incə məqamdan dolan bacılar.

Biz də yaranmadıq boş şöhrət üçün,
yarandıq bacıya sədaqət üçün.
Kim desə qardaşlar ölmür sizinçün,
inanın, yalandı, yalan, bacılar.

Lənkəran

Yaşıl dona bürünübdü bu şəhər,
yaraşıqdır başdan-başa yolları.
Bu şəhərin ətrafını bəzəyər
ətir saçan narıngi, çay kolları.

Tanrı verib hər nemətin bu yurda,
torpaq münbit, meşə zəngin, çay gözəl.
Bu diyarın bənzəri yox heç harda,
qış mülayim, yaz ətirli, yay gözəl.

Arzuları çiçək açan Lənkəran,
ömrümüzə işıq saçan Lənkəran.
Hüsnü təravətli, gözəl Lənkəran,
nazlı, səxavətli, gözəl Lənkəran.

Dağ başında zümrüd gözlü Xanbula
bir töhfədir bu torpağa Tanrıdan.
İnsanları zəhmətsevər, mehriban,
igidləri şücaətli, qəhrəman.

Bir tərəfin mavi Xəzər, Lənkəran,
bir yanını dağlar bəzər, Lənkəran.
Gəlib baxan salar nəzər, Lənkəran,
sevgin ürəklərdə gəzər, Lənkəran.

Şəhər demə, şəhərlərin gözəli,
gül çöhrədə qara xaldır Lənkəran.
Kərpic-kərpic ucaldıqca evləri,
sanırsan ki, Tacmahaldır Lənkəran.

Masallı

Sən mənim dünyaya göz açdığım yer,
sən mənə torpağı sevdiren məkan.
Sən mənim ilhamla söz açdığım yer,
sən mənə Vətəndə Vətənsən, inan.

Qoynunda hər fəslin öz gözəlliyi,
yazın yüz ətri var, qışın qarı var.
Sənəndə Xəzərin rəngarəngliyi,
yaşıl ormanların şux vüqarı var.

Tuqay meşələri tamam tamaşa,
hər pöhrə, hər çiçək ruha dad verir.
Yüzillik palıdlar verib baş-başa,
on arşın qırağa qol-qanad verir.

Viləş dəryaçası bir sü pərisi,
ayna sularında sonalar çimir.
Bu dağlar gözəllik mücəssəməsi,
baxır gözəlliyin heyranı kimi.

Ey doğma diyarım, cənnətməkanım,
hər ovuc torpağın bir ovuc zərdir.
Sən qəlbimdə sevgim, cismimdə canım,
sənə başdan-başa müqəddəs yerdir.

Sakit baxmaq olmur burda heç nəyə,
«İsti su» qaynayır qışın qarında.

Mişarçay dağları bölüb ikiyə,
sis, duman saxlayır aralarında.

Qərarım, qüdrətim, qəlbim bu yerdə,
bura idrakımın güvənc yeridir.
İlk duyğum, sevincim, sevgim bu yerdə,
bura xəyalımın söykənc yeridir.

Səndən uzaqlarda olsam da, nə qəm,
daim təmsilçinəm, nümayəndənəm.
Mən ki, özüm boyda bir qəribinəm,
gəlib qızınıram oduna hərdən.

Hələ yol gedirəm, sevgin canımda,
hələ arzuların qanadındayam.
Bəlkə də bu dünya okeanında
mənbəyi sən olan bir sısqa çayam.

Mən sənsiz nəçiyəm, mən sənsiz nəyəm,
birdən darıxarsan, oğlun hardadır?
Bir nəhəng ağacda budaq kimiyəm,
nə qədər artsam da, köküm burdadır.

Sən mənim hər yerdə şöhrət çələngim,
sən mənim başımda tacım, Masallı.
Sən mənə qoynunu açırsan – gəlirəm,
mən də qollarımı açım, Masallı.

Yurd yerinin külündən öp

Sözü baltək yığanların,
başına dön, dilindən öp.
Üzündən nur yağanların
ətəyindən, əlindən öp.

Qızılgülə eylə nəzər,
məclis bəzər, əldə gəzər.
Tikanından etmə həzər,
butasından, gülündən öp.

Xəzan vaxtı hər yarpağın
bağrı çatlar tər budağın.
Yazda dirilən torpağın
çəmənindən, çölündən öp.

Gənclik bir də düşməz ələ,
yaşamağa dəyər hələ.
Könül ver bir şirin dilə,
üzündəki telindən öp.

Gözəlliyə aləm heyran,
qarşısında donar zaman.
Sonasına ayna tutan
suları saf gölündən öp.

Bir sonu var hər həvəsin,
qərrib yerdə ömür bəsin.
Yurd dediyin müqəddəsin,
ocağından, külündən öp.

Bu dövrən

Ən böyük arzudur, ən şirin yuxu,
düşübdür ağıza, dilə bu dövrən.
Dadından, ətrindən məst olur çoxu,
bənzhəyir qönçəyə, gülə bu dövrən.

Udduğun havadır, yediyin çörək,
ancaq öz ağlınla qurasan gərək.
Qədrini bilməsən, diləmə kömək,
verəcək ömrünü yelə bu dövrən.

Yolunu tutdunmu, bəxtiyar edir,
əlində zər də var, zor da var edir.
Hərdən əzizin də elə xar edir,
oxşayır bir coşqun selə bu dövrən.

Gah zülmət gecədir, gah aydın səhər,
kiminə eyş-işrət, kiminə qəhər.
Xoş keçən hər günü ömrə bərabər,
sığışmır bir aya, ilə bu dövrən.

Neçə təzə bəyə gəlin otağı,
neçə zavallıya ölüm yatağı.
Yüyənsiz at kimi başı aşağı
gedir hey, belədən-belə bu dövrən.

Gəz Vətən boyunca, dünya boyunca,
məclis qur dörd yanda, imkan olunca.
Ürəyin çəkəndən ye, iç doynuca,
bir də düşməyəcək ələ bu dövrən.

Bir bağıdır, yetirmiş yüz növrağını,
bülüllər vəsf edir hər yarpağını.
Əymiş qəşərində şah budağını,
sənindir, sənindir hələ bu dövrən.

Fəxrəddin, bulanmaz çeşmə gözündən,
öyrən keçmişindən, söylə özündən.
Bir hikmət taparsa, üç-dörd sözünnən
tanıdar səni də elə bu dövrən.

Zaman, səndən hara qaçım

Kəsmə ömür yollarımı,
duman, səndən hara qaçım?
Məndən bu heysiz canımı
uman, səndən hara qaçım?

Yox munisim, yox həmdəyim,
yay gəlməmiş yanır zənim.
Sən səfərdən dönməz gənim,
aman, səndən hara qaçım?

İçimdə yüz qorxu, hədə,
yox aramım bu ölkədə.
Ürək yenə səksəkədə,
güman, səndən hara qaçım?

Qəm qəlbimdə pərən-pərən,
qınayanım çoxmu, görən?
Düz işimi yoxsa görən,
yaman, səndən hara qaçım?

İtirdim yar-yoldaşımı,
vaxtsız ağartdım başımı.
Nə tez artırdın yaşımı,
zaman, səndən hara qaçım?
Aman, səndən hara qaçım?

Ata

(Xumar Qədimova musiqi bəsləmişdir.)

Dəyişib gözümdə aləm büsbütün,
vaxt-vədə nə yaman daralır, ata?
Nə tez yaxınlaşdı qürubu ömrün,
ömrünün Günəşi saralır, ata?

Ölüm sinəsini üstünə gərdi,
gözündə yaş oldu ayrılıq dərdi.
Sən ki, yeriyəndə yer titrəyərdi,
düşdüyün bu halın nə haldır, ata?

Görən, bəşərdə bu acizlik nədir,
ən ağır bir itki ona sirdir?
Əsrimiz Ay əsri, kosmos əsridir,
təbiət amansız can alır, ata.

Həsrət bir dağ oldu, taylandı gözdə,
qaldı ayrılığın möhnəti bizdə.
Sənsizlik səslənir həyətimizdə,
bağrıma köz basır, iz salır, ata.

Amansız hökmünə bax yerin, göyün,
alır ömrümüzü neçə toy, düyün.
Bir vaxt ocağında uşaq gördüyün
oğlunun özü də qocalır, ata.

Unutmaq olmazdı bu dərdi, qəmi,
əgər tərək etsəydi ruhun qəlbimi.
Bəşərin ən böyük övladı kimi
adın varlığında ucalır ata.

İslam dinimiz

(İlham Abdullayev musiqi bəstələmişdir.)

Ey böyük, möhtəşəm dinimiz,
sən bizim hidayət yolumuzsan.
Vəsfənlə açılır dilimiz,
əbədi səadət yolumuzsan.

Ucalsın göylərə «əzan» sədası,
yayılsın qəlblərə «İslam» nidası.
Ən əzəl sözümüz «Allahu Əkbər»,
ən gözəl sözümüz «Allahu Əkbər».

Sən dostluq, qardaşlıq dinisən,
əmniyyət, hürriyyət məramın.
Nə qədər bəşər var, yenisən,
Quranla bağlı hər qərarın.

Sevginlə Məhəmməd Mustafa
yetişdi Məqami-Mahmuda.
Səndədir hər hikmət, hər səfa,
sənindir həm hünər, həm vəfa.

Şeirdən mənalı

Gündüz ürəyimdə yaranan yeni şeiri
gecə oturub yazmaq istədim.
Həzin, məlahətli bir mahnı səsi
diqqətimi yayındırdı, huşumu apardı.
İlham köhlənim təntidi, təbim azaldı,
beynimdə misraların səfi pozuldu,
yerində musiqi sədaları düzüldü.
Oyanıb sübh tezdən,
keçdim yazı masasının arxasına təzədən.
Heç fikrimi toplamamış,
başladı çöldəki qumru quşlarının
ecazkar oxusu, çağırışı.
Bir azdan bu nəğməyə qarışdı
digər quşların cəh-cəhi.
Tükənmək bilmədən gəlirdi
növbənöv səslərin ardı.
Quruldu bir təbii musiqi festivalı.
Adi yaz səhərinin bir anında
nə qədər gözəllik, heyranlıq vardı.
Amma vaxt öz axarıyla axırdı...
Axşam bir nəşə aldım, səhər bir nəşə.
İndi isə zaman məni tələsdirirdi
tamam ayrı işə.
Hazırlaşmalıydım qəbula, görüşə.
Hələ bəlkə çağırılıydım
neçə gözləmədiyim yerə.
Nə deyirəm, təki ömür
o qədər duyğulu, mənalı ötüşə,
vaxt qalmaya şeirə.

Ayrılıq

Xumar Qədimova musiqi bəstələmişdir.

*Ustad Şəhriyara
Ruhu şad olsun!*

Dad, sənin əlindən, aman, ayrılıq,
məndən can cövhəri uman ayrılıq.
Qəlbimi zülmünlə ram eylədikcə,
içimdə inləyən kaman ayrılıq,
aman, ay ayrılıq, aman, ayrılıq!

Gör, mən nə sayırdım, fələk nə saydı,
bəlkə bu baxtıma kəsilən paydı?
Sən mənim yaramı sızlatmasaydın,
məni sındırmazdı zaman, ayrılıq,
aman, ay ayrılıq, aman, ayrılıq.

O getdi, dərdimin dərmanı getdi,
gələn xoş günümün fərmanı getdi,
olum yollarının qurbanı, getdi,
doldu gözlərimə duman, ayrılıq,
aman, ay ayrılıq, aman, ayrılıq.

Mən son nəfəsdəyəm, sən can həvəsdə,
mən qan ağlayıram, sən kam həvəsdə.
Qəlbim səksəkədə, qulağım səsdə,
sın, ey çərxi fələk, dayan, ayrılıq,
dayan bircə anlıq, bir an, ayrılıq,
aman, ay ayrılıq, aman, ayrılıq,
aman, ay ayrılıq, aman, ayrılıq!

Axund qardaş

Dəlir yenə də qəlbimi hicran, axund qardaş,
hər nalən ilə bağrım olur qan, axund qardaş.

Hansı yerdə ki, qəmli bir qəzəl oxuyursan,
o məclis olur sənəti-ürfan, axund qardaş.

«Segah» üstündə yangıyla zəngulə vurduqca,
odunla edirsən bizi büryan, axund qardaş.

Sən oxşadıqca mərhumu göz yaşı içində,
hıçqırtına, hönkürtünə qurban, axund qardaş.

Oxu, indi də, bu qəsidə «Mahur» üstündə,
səsindəki qəmdə tapım dərman, axund qardaş.

Heç bir mükəddər məclisimiz olmasın sənsiz,
min-min ürəkdə salmısan məkan, axund qardaş.

Bu sirli səsin Fəxrəddin də sehrinə düşmüş,
olmuş şirin avazına heyran, axund qardaş.

Kişi andi

Əcəb gözəl and içirsən –“sən öl, əziz canınçün,”
bəlkə sənə “sağ ol” deyək bu cür ehtiramınçün?

Guya ki, çox ədəblisən, əhsən nəzakətinə,
gərək, hərdən qulaq asağ dəyərlı söhbətinə.

Addımbaşı onun-bunun canına and içirsən,
bu cür andla vədlər verib, imkanından keçirsən.

“ Sən öl” deyib ucuz tutma ətrafının canını,
“Sən öl” urvatsız eyləyir sənın də ad-sanını.

Əslində heç kişilikdə and içməyə yox hacət,
kişilikdə var bütövlük, var sınımazlıq, sədəqət.

Az boşboğazlıq et, millət o qədər də xam deyil,
lap olsun, qoy sadəsi çox, hamı ki, avam deyil.

Bir azca da haqqa tapın, çox abırsız olma da,
hərəni bir cür aldadıb qapılara salma da .

Zaman keçər, açılacaq kələyinin paxırını,
on gün, qırx gün...,gəlib çatır hər söhbətin axırını.

Nə olar, öz canına da arada and içsənə,
bir yol kişi andı içib, imkanından keçsənə.

Ömür haqqında dördlüklər

***

Ömür kitabımı mən varaq-varaq
oxuyub, nəhayət çatıram başa.
Hərdən sevə-sevə, hərdən təmkinlə,
hərdən də alışıb lap yana-yana.

***

Hərə bir arzuyla yaşayır ömrü,
hərə bir ümidlə gözləyir, dözür.
Biri zəhmətiylə qazanır ömrü,
biri fal açdırıb falını çözür.

***

Neçə peyğəmbərlər gəlib-getdilər,
kimsə sabahını görə bilmədi.
Fanatlar bir ömrü yaşadı hədər,
gəlmədi, ağ atlı oğlan gəlmədi.

***

Ömür bağlı boxça, adsız hədiyyə,
yazsan, hərəsi bir mükəmməl əsər.
Kiminə eyş-işrət,tərif, mədhiyyə,
kiminə qəm-kədər, faciə, qəhər.

***

Ömrün meyarını axtaran qoçaq,
neylərsən xeyrinə işləməsə vaxt?
Çalışıb-vuruşmaq vacibdir,ancaq
ömür baxtabaxtdır, həyat baxtabaxt.

Olan oldu...

Nə tez soldu bu gül-çiçək,
olan oldu, keçən keçdi?
Yarı xəyal, yarı gerçək,
olan oldu, keçən keçdi.

Daha tale payım xəyal,
yox nə nəşə, yox nə vüsal.
Köçüb getdi o nurcamal,
olan oldu, keçən keçdi.

İtirəndən gülüzlümü
aldadıram öz-özümü.
Nəyləyirəm ta dözüümü,
olan oldu, keçən keçdi?

Mən indi bir sönmüş ocaq,
üstümə, hey qəm yağacaq.
Bundan artıq nə olacaq,
olan oldu, keçən keçdi?

Sinəm dolu sual yeri,
xoşbəxt kimdir-mindən biri?
Ötən zaman dönməz geri,
olan oldu, keçən keçdi.

Füzuli şeiri

***

Sözün sehri-səfasıdır Füzuli şeiri,
aşıqların cəfasıdır Füzuli şeiri.
Şeirin ləli-cəvahir, daş-qaşdır o,
leylilərin, məcnunların göz yaşdır o.
Əgər varsa zərrə qədər duyğu canında,
oxu onu, ol şeirin ekstazında.

***

Sevgi dolu bir ümmandır Füzuli şeiri,
həm ürəklər fəht edir, həm dillər əzbəri.
Oxuduqca çəkilirsən içindən dara,
Füzulini anlayıb dərk edəndən sonra
nə bir şair ələ qələm almaq istəyir,
nə oxucu , ayrı nəşə oxuyum, deyir.

***

Seçimlərin ən gözəli, Füzuli şeiri,
fidan kimi təravətli, yüz illik şeiri.
Sözə bu cür cila vermək olsa da çətin,
yazılıbmış baxtına o əlahəzrətin.
O ustadənin söz sanki mum, xəmir kimiymiş,
istədiyi səmtə onu rahat əyirmiş.

***

Sən ey şairlər mürşidi, imam Füzuli,
həm asandır, həm çətindir şeirinin dili.
Hər misranda, hər fikrində bir gizli heyrət,
mayasına kədər hopmuş qəmli hekayət.
Orda daş da dönüb olur ürəyi yuxa,
o insanı duyğusundan çəkir çarmıxa.

Olmadı

Çoxuna dost,qardaş dedim,
biri həyanım olmadı.
Ürəyimi şam eylədim,
görüb duyanım olmadı.

Neçə haqsızlığa dözdüm,
neçə boz üzlüdən bezdim.
Söykənc, güvənc yeri gəzdim,
o yan, bu yanım olmadı.

Ha çalışdım, ha vuruşdum,
alovla, sellə qarışdım.
Nə cibdə qəpik-quruşum,
nə bir ad-sanım olmadı.

Çox acıdım, çox ağrıdım,
dil-dodağımı doğradım.
Gah sızladım, gah ağladım,
baxıb duyanım olmadı.

İllərimi saldım yola,
ha yalvardım,Tanrım, nola,
kaş ömür bir yuxu ola,
qəfil oyanım, oimadı.

Heç ağrıtmaz məni daha,
küfr edib batsam günaha
bir güman yerim sabaha
olmadı, canım, olmadı.

Nə zaman ki, ümid bitir,
özü boyda dərd gətirir.
Dar günümdə qarıma bir
ayaq qoyanım olmadı.

Epitafiya

*Tanrı heç bir valideyni övlad itkisi
ilə sınağa çəkməsin.*

Nə vaxt yada düşürsən
gözüm yaşla dolur, hey.
Qəhər sıxır sinəmi,
qəmli çöhrəm solur, hey.

Mənim cismim sərgərdan,
sənin ruhun, bilirəm.
Qəbrin üstə gəlirəm,
ürək kabab olur, hey.

Dərdinmidir yandıran,
qəbrinmidir yandıran?
Bircə yol hay versənə,
ay belimi sındıran.

Ağlamaqdan doynuram,
ağrımaqdan doymuram.
Xəyalən bu cür səni
gözümdən gen qoymuram.

Çəkir məni dalınca
bu ələmin nəşəsi.
Boğazımı qurudur
yoxluğunun təşnəsi.

Göz yaşım məlhəm kimi
islatdıqca üzümü.
Yalançı toxtaqlıqla
aldadıram özümü.

Doğru sözmüş, deyirlər –
fani dünya puç imiş.
Sənsiz həyat iztirab,
Sənsiz ömrüm heç imiş.

Kaman ustadı

(Dördlüklər)

Bənzərsiz ifaçı Habil Əliyevi dinləyərkən.

***

Habil ifasının çalarıları çox,
bu bir sənət sehri, muğam səsidir.
Çünki bu tək kaman iniltisi yox,
ustad dühasının möcüzəsidir.

***

Dinlə, qoy xəyalən aparsın səni
duyğu aləminə, ruh dünyasına.
Burda köhnələr də təptəzə, yeni,
qulaq as Habilin şah ifasına.

***

Gör, necə insantək danışır kaman,
sanki dərd ovudan sirdaş axtarır.
Sızlayır, ağlayır, alışır kaman,
özünə həmfikir, qardaş axtarır.

***

Gözəl musiqi də ,söz də belədir,
kədərdən yoğrulur, qəmdən yaranır.
Bircə yol ifası dinlənsə,bəsdir,
Habilə minlərlə həmdəm yaranır.

Sən ey böyük ustad, yaradan Habil,
taleyin bəxşşidir Tanrıdan, Habil.
“Ginnes kitabı” yox, “Lövhi -Aləmə”
yazılsın, qoy adın doğrudan, Habil.

Dərdimin aynası

*Poeziya dərdin aynasıdır.
O kədərdən, qəmdən yararır.
Hər bir əzabkeş, ağlayan insan şairdir.
Hər damla göz yaşı bir şeirdir.
Yetər ki, o insan dərin duyğulu olsun.*

İofan Höte

Müdrüklər deyirlər şeir yaranmaz,
hər misra üstündə yrək yanmasa.
Şairin qəlbində yüz ağrı-acı,
şeirin mayasında qəm dayanmasa.

Şeir idrak sözü, qəlb aynasıdır,
kimsə bu sirri tam açmayıb hələ.
Ta Homerdən bəri bütün yazarlar,
ya bütün Fərhadtək sevənlər gələ.

Şeir bəlalı eşq, nəşəli ələm,
hər deyim üstündə düş haldan-hala.
Kərəmin sevdası işkəncə, sitəm,
Məcnunun avazı inilti, nalə.

Şeir sevinc deyil, xoşbəxtlik deyil,
qəfil göz yaşdır, kədər yüküdür.
Ötəri həvəsdən yaranan şeir,
ancaq qəlb göynədir, ürək üşüdür.

Mən də bircə anlıq qaça bilmirəm
hər gün gözlərimi oyan kədərdən.
Ən incə hissimi, zərif duyğumu
sanki özüm qədər duyan kədərdən.

Bəlkə qismətimə yazılıb bu qəm,
yoxsa iç dünyamda istək var ona?
Sən demə, bu acı ovsunlu aləm
özgə bir cazibə verir insana.

Doğmadı anamtək, sevgilim qədər
daim ürəyimdə yaşayan kədər.
Gah dostum kimi, gah düşməndən betər
ağrımı, acımı daşıyan kədər.

Yox-yox, heç vaxt ona könül vermədim,
nə ilham pərimin ruhudur kədər.
Fikrimdə, işimdə nikbinəm dedim,
mənə Tanrı verən qüssə, qəm yetər.

Amma bəh-bəhlə də heç nə yazmadım,
haçansa təriflər tuta əlimdən.
Əməl tarazlanır, şübhəsiz bir gün
hesabat istəyər vicdan dilimdən.

Əgər utanc dolu yük olacaqsa
süni bər-bəzəkdən yaranan şeirim,
onu sırasından, qoy qovub atsın
mətin misralarla qorunan şeirim.

Yazarı bihörmət eyləyib əzər
şan-şöhrət, hərislik, umu istəyi.
Sənətə arxadan zərbəyə bənzər
bu sayaq dəyərsiz şair əməyi.

Mədhiyyə, çal-çağır, tərifi yazanlar
tutmasın meydanı, aman, şairlər.
Qoymayın pozsunlar səf sıranızı
şeyrdən şan-şöhrət uman şairlər.

Kimin ki, içindən püskürür şeyri,
özündən sonra o söz qoyub gedir.
Hay-küylə sənətdə kimsə qalmamış,
qalır o kəslər ki, iz qoyub gedir.

Şeir haqdan gəlir, doğrudan gəlir,
ancaq çətin yolu daim duman, çən.
Çox misram gələndə ağrıyan gəlir,
çox şeyrim üstündə ağlayıram mən.

Duyğunu qəm, kədər gətirir dilə,
adi söz deməklə sağalmaz yaran.
Ya gərək idrakdan süzülüb gələ,
ya gərək ürəkdən qopa hər misran.

İlan ili

2013-cü il "ilan ili", həm də mənim ilim idi.

Gəlib əcəb dərdə-qəmə saldın məni, ilan ili.

Neçə dəfə ilan kimi sancdın məni,
əqrəb kimi çaldın məni, ilan ili.

İllər idi gözləyirdim
səni sonsuz istək ilə.

Ürək verməmişdim belə
sənə qədər heç bir ilə.

Sanırdım ki, həm doğmam,
həm əzizimsən, İlan ili.

Mənim bürcüm Əqrəb bürcü,
mənim ilim İlan ili.

Sən gələndə çox sevindim,
şükr eylədim taleyimə.

Şirin arzu, xoş niyyətlə,
hey yalvardım Xaliqumə,
ha çıxartdım İlan dili,
ta uzada mənə də bir kömək əli.

Ancaq mənə nə bir uğur,
nə bir sevinc yaşatdın sən.

Əvəzində neçə kədər, neçə qəhər,
neçə bəla yaratdın sən.

Qəlbimdəki olan-qalan
istək öldü, həvəs söndü,
ümidim də əriyərək heçə döndü.

Bu həyatın özündürsə, neyləməli?

Demək ömür bu cür olur.

Nə qədər ağır olsa da, qoy söyləyim:

İnsan əksərən zərbəni
yaxın bildiyindən alır.

Oxumaq olmur

*Bir zaman gələcək, heç kəs
heç kəsin kitabını oxumaz.
Məhəmməd peyğəmbər (s.a. a.s.)*

Əcəb söndürülüb kitab təşnəmiz,
daha nəşirlərin say-hesabı yox.
Daha mətbəələrdə neçə növ kağız,
daha boyaların çeşidləri çox.

İndi nəşr olunmaq adidən adi,
indi təriflənmək pulun başında.
Çoxu özü haqda kitab yazdırır
60 yaşında, 70 yaşında.

Kağızlar süd rəngli, tərtibat gözəl,
mətnlər işlənir səylə, bəzəklə.
Ancaq bu cür nəfis yığımdan əvvəl
içi yazılıydı gərək ürəklə.

Dəyərlər, meyarlar itibdir daha,
kimsənin xətrinə dəyməyir heç kəs.
Kitab var kağızı sözündən baha,
kitab var içi bir qəpiyə dəyməz.

Oyuncaq etmişik sözü, sənəti,
hamı nitq söyləyir, hamı söz deyir,
İtib yazıçılıq məsuliyyəti,
beş kitab oxuyan yazmaq istəyir.

Axı söz deməyə, kitab yazmağa
həm savad gərəkdir, həm də istedad.
Nə lazım hər hansı ucuz marağa
kitab həsr edəsən, ay evi abad?

Bu cür qazanılmaz yazıçı adı,
bu cür yol getmirlər, təpik döyərlər.
Bu müştəbəhlərə “yazar” demirlər,
belə insanları ancaq söyürlər.

Bəlkə dövrümüzün diktəsidir bu,
yoxsa genlə, qanla gəlir bu həvəs?
Vallah, istəklərin ən pisidir bu,
Vallah, bu cür zəhmət əbəsdir, əbəs.

Bəlkə cahillikdir qayıdır yenə,
yazar oxucunu nəzərə almır?
Ya Rəsul, mərhəba böyüklüyünə,
bu cür kitabları oxumaq olmur.

Hər gün gözəlləşən ... Bakı

Böyüyür anbaan, saatbasaat,
Bakı görkəmini dəyişir yaman.
Bir yandan inkişaf, şənlik, toy-busət,
bir yandan yaşıllıq, səliqə-səhman.

Baxırsan, hər tərəf zövqlə tikilir,
çevrilib tikinti meydançasına.
Hər fəsil dörd yanda güllər əkilir,
Bakı ilham verir heyranlarına.

Tunellər yollara ayrı yaraşlıq,
körpülər özgə cür əzəmətlidir.
Küçələr gül-çiçək, meydanlar işıq,
bu şəhər necə də tərəvətlidir.

Növ- növ fəvvarələr ətrafı bəzər,
suyunda fənərlər sayrışır rəng-rəng.
Park var içi cənnət bağına bənzər,
ağac var qışda da başında çələng.

Bir ucu Xırdalan, bir ucu Salyan,
Bakı bir dünyəvi şəhərə dönüb.
Gecələr çil-çıraq gülür dörd yandan,
elə bil ulduzlar göylərdən enib.

Ey mənim möhtəşəm şəhərim Bakı,
hər gün gözəlləşən şəhərim Bakı.

Mavi sularına meydan oxuyan,
Xəzərlə birləşən şəhərim Bakı.

Əhsən bu vüsəti yaradanlara,
sağ olsun şəhərin qurucuları.
Nə yaxşı, ölkədə, yurdda xərclənir
indi məmləkətin sərvəti, varı.

Artırır əzmlə, qəhrəmansayaq
ona sələflərdən miras qalanı.
Baxma ki, vaxt-bivaxt, haqlı ya nahaq
tənqid də edirlər Hacıbalanı*.

Nə qədər seçilən dəyərli günlər,
neçə gül bayramı, mövsüm bayramı.
Tamam yeni bir don geyinir şəhər,
əlində gül-çiçək gəzdirir hamı.

Qərq olsun, qoy hər yan çiçək selinə,
dörd tərəf yaşıla, ala boyansın.
Cavanlar gül-çiçək taxsın telinə,
hər evdən bir gözəl çöhrə boylansın.

Şəhəri quranlar o qədər qoçaq,
az qala milləti salırlar çaşbaş.
Hər şey çox gözəldir, yaxşıdır, ancaq
bir az da yaşayış dəyişəydi,kaş.

---

* Bakı şəhər İHB-si Hacıbala Abutalıbov nəzərdə tutulur.

Ana sevinci

Ana oğul böyütdü,
illər ötdü, sevindi.
Oğlu qazanc gətirdi,
Ana öpdü, sevindi.

Nəzər saldı dörd yana,
baş çəkdi yüz ünvana.
Şah bildiyi oğluna
bir gız tapdı, sevindi.

Şəkər qatdı dilinə,
ana oldu gəlinə.
Günəş doğdu evinə,
kama yetdi, sevindi.

Ömrünün xoş çağında,
doğma od-ocağında
vaxt-bivaxt qucağında
nəvə yatdı, sevindi.

Ana müdrik, tədbirli,
gəlin həlim, səbrli.
Ana həyat ətirli
gülə batdı,sevindi.

Sınaq anı

Görüşüb ünsiyyət bağladığ, nə gözəl,
sən məni tanıdın, mən səni tanıdım.
Başlandı yoldaşlıq, bağlılıq, ilk əvvəl
sən məni sınıdın, mən səni sınıdım.
Beləcə sevinci, kədəri bölüşdük,
sən mənə inandın, mən sənə inandım.
Nəhayət sədaqət məqamı yetişdi,
yarandı həyatın mürəkkəb bir anı.
Qəfildən nə ağır imtahan,
açıldı kişilik meydanı.
Sən demə, bir ayla, bir illə
tanımaq olmurmuş insanı.
Min şükr Tanrıya, bu sınaq günündə
mən səni bir az da yaxından tanıdım.
Tanıyıb sarsıldım, sındı qol-qanadım.
Özümü o ki var, qınadım,
qınadım, qınadım, qınadım.

Çanaqqala savaşı

I

Yerin-göyün atəşiydi
Çanaqqala savaşı.
Cəsurların haqq işiydi
Çanaqqala savaşı.

Ölüm-dirim döyüşüydü
Çanaqqala savaşı.
Son-qələbə vuruşuydu
Çanaqqala savaşı.

II

Yağış kimi tökülürdü
üstümüzə güllələr.
Mərmi səsi göy üzündə
ıldırımtək çaxırdı.

Qanımıza susamışdı
qarı düşmən o səhər.
Şəhid qanı bu torpağa
su yerinə axırdı.

Bu torpağın, bu diyarın
hər qarışı bir səngər.
Burda səngər quranların
hər biri bir qəhrəman.

Çanaqqala döyüşünə
ər igidlər səfərbər.
Bu igidlər basılmamış,
yenilməmiş heç zaman.

III

Son əsgərin hünəri

(və ya Seyyid Onbaşının gerçək hekayəti)

Burda rəqib onmu, yüzümü,
burda düşmən, ah, nə çox?
Ölənlərin, itənlərin,
batanların sayı yox.

Burda daha güc tükənmiş,
gələn ancaq son nəfəs.
Qalan ağır yaralılar,
kömək ummaq boş, əbəs.

Burda bir yarıcan ər var,
ümidləri tükənməz.
İçindəki Vətən eşqi,
hayqırtısı, müqəddəs.

Görür ki, bir mərmə vardır
ondan azca aralı.
Dartır onu topa sarı
bu cəngavər yaralı.

Aman, Allah, nə görünür
bu son anda gözüne?
Düşməni görür ancaq,
fikir vermir özünə.

Səngərində tək qalıbdı
sayıs düşmən önündə.
Topa doğru iməkləyir,
son mərmisi əlində.

Bədəndə can, damarda qan
qalıbdırsa bir qədər,
son mərmilə son hədəfi
sarsıdacaq son əsgər.

İnadını, var gücünü
eyləyərək səfərbər,
nəhayət ki, son mərmini
topa salır birtəhər.

Nişan alır, gələn gəmi
bir andaca alışıır.
Qarşı tərəf vahimədən
bir-birinə qarışıır.

Savaş bitir, rəqib gəmi
geri dönür, qaçmağa.
Onsuz daha heç nə yoxdur
yenə atəş açmağa.

Bununla da yerdə, suda
atışmalar səngiyir.
O gəmiyə gələn kömək
qorxub gəlmiş, ləngiyir.

Qazi əsgər qəhrəmantək
öz topuna sarınır.
Uzaqdansa kömək üçün
yeni dəstə görünür.

O dəstədən öndə gedir
türkün uca bayrağı.
Çanaqqala türkün yurdu,
türkün əzəl torpağı.

IV

Çanaqqala savaşı
bir orduya dərs imiş.
Böyük Atatürk onu,
gör, nə gözəl vəsf etmiş:

Vətən qurbanlarına
saxlanılmaz yas – demiş.
Qəhrəmansız, şəhidsiz
torpaq qorunmaz – demiş!

Türk qadını onları
yenə də doğar – demiş.
Əgər Türkiyə ölsə,

bir ana türkiyəni
bir daha doğmaz – demiş!

V

Sən ey güvənc yerimiz,
amalımız Türkiyə.
Sən ey söykənc yerimiz,
calalımız Tyrkiyə.

Qoy səndən ilham alsın
həmişə türk elləri.
Xarüqələr yaratsın
xalqın qadir əlləri.

Türk əzmlı, Türk müdrik,
Türk əyilməz, Türk mətin.
Tarix verər qiymətin
bu sülhsevər millətin.

Qürur duysun gücündən
yurdum, elim, Türkiyə.
Ötkəm dilim Türkiyə,
möhkəm əlim Türkiyə.

Sənə şərqi oxusun,
qoy bu elim, ulusum.
Türk Tanrıya tapınmış,
Tanrı Türkü qorusun!

Kişi marağı

Əksər kişilər üçün həyatın daha çox marağı
qadına münasibətdədir.

Qadınların çoxu üçüncü həyatın mənası
kişiyə xidmətdədir.

Məncə kişinin qadına diqqətində
üç əsas cəhət vacib şərtidir:

Birinci istək qadını olmaqdır,
yəni sevdiyini və ya ailən-arvadın.

İkincisi eys-ışrət qadını olmaqdır,
yəni uzun müddətə saxladığın.

Üçüncüsü şəhvət qadını olmaqdır,
yəni bir neçə saatlığa ünsiyyət bağladığın.

Birincilər kişinin beynində və qəlbində
iz qoya bilənlərdir.

İkincilər kişinin istirahətini
maraqlı edənlərdir.

Üçüncülər kişinin bədəninə və ehtirasına
müvəqqəti güc gələnlərdir.

Yerdə qalanlar isə gəldi-gədərdi.

Onlarla keçirilən ömür də
təxminən hədərdi.

Valideyn – övlad münasibətləri haqqında

Övlad valideynin gözünün nuru,
Tanrının ən böyük bəxşişi odur.
Övladın oğlanı, ya qızı olmur,
onun ya yaxşısı, ya pisi olur.

***

Övlad hər sərvətdən, şöhrətdən uca,
Övlad bir ömürlük güvənc yeridir.
Dünyadan doyersən ondan doyunca,
o həm də soy kökə söykənc yeridir.

***

Övlad öz əlinlə əkdiiyin ağac,
barı tükənməyən zinət bağıdır.
Yaxşısı bir evi isidən ocaq,
pisi də dərd verir, ürək ağrıdır.

***

Valideyn dövrünün hər tələbini
gərək verə bilsin övlada bir-bir.
Ən böyük qazanc da, sevinc də, ad da
övlada çəkilən zəhmətdən gəlir.

***

Valideyn bir qüdrət, övlad bir qüdrət,
hərənin nəşəsi bitib-tükənməz.
İkisi də dəyərlili olarsa, əlbət
o evin , o yurdun işığı sönməz.

***

Valideynlik yolu əzablı, çətin,
burda kimə sevinc, kimə qəm qalır.
Kiçikkən sən onun yiyəsi idin,
böyütdün, o sənənin sahibin olur.

,

Sevgi şerləri

Sənsən

Mən səni görəndən hüsnünə heyran,
sən mənim əzizim, mehribanımsan.
Sən mənə duyğumu bəxş edən insan,
sən mənim ikinci yaradanımsan.

Sən mənim qəlbimdə ilahi istək,
fikir-xəyalımda gəzdirdiyim tac.
Ay məni eşqində sınayan mələk,
mən sənin bir adi sözünə möhtac.

Bu sevgi qəlbimdən əskilməz bir dəm,
gündə yüz yol alan canımı, sənsən.
Dövrümün ən bədbəxt kişisi mənəm,
dünyanın ən gözəl xanımı sənsən.

Ayrıla bilmirəm

Gündə olsam da yanında,
görmürəm səni doyunca.
Məndən ayrılan anında
baxır gözlərim dalınca.

Bu nə ovsun, bu nə sirrdir,
ürək səndən doya bilmir.
Mən sənsiz qala bilmirəm,
səndən ayrıla bilmirəm.

Fərqi yoxdur, olsam harda,
xəyalən durursan orda.
Gah aynamın qabağında,
gah gəlib, iş otağında.

Kaş sığmaya, canım-gözüm,
bu sevgimiz yerə-göyə.
Tut əlimdən, ay əzizim,
gedək üzü gələcəyə.

Sən dərdlərimin əlacı,
sən varlığım, sən qürurum.
Ay mənim başımın tacı,
ay mənim gözümün nuru!

Mən sənsiz qala bilmirəm,
səndən ayrıla bilmirəm!

Belə olmaz, əzizim

Gör, haçandır yollar əzir gözümü,
gör, nə vaxtdan nəfəsinə həsrətəm.
Sən ki, yoxsan, itirmişəm özümü,
nə üçündür bu iztirab, bu sitəm?

Nə müddətdir eşitmirəm səsinə,
barı bir yol nömrəmi yığ, zəng elə.
Günüm qara, səbrim tamam kəsilib,
kim incidir sevdiyini bir belə?

Əcəb məndən gizlədirsən özünü,
soraq üçün heç ünvan da qoymursan.
Dönük bilib döndərirsən üzünü,
məni bu cür öldürməkdən doymursan.

Bir şəhərdə yaşayırıq, axı biz,
yəqin, hərdən çarpazlaşır izimiz.
Bəlkə elə təsadüfən görüşdük,
ovsunlandıq, qucaqlaşdıq, öpüşdük.

Nə zamansa doğma idik, axı, biz,
çoxmu çəkər bu küskünlük, bu dözüm?
Günahkarı həm mənəm, həm ikimiz,
belə olmaz, belə olmaz, əzizim.

Gizli-gizli

Gizli-gizli duyğulandıq,
gizli-gizli sevişdik.
Gizli-gizli pıçıldaşdıq,
gizli-gizli görüşdük.

Gizli-gizli məktublaşdıq,
telefonlaşdıq, danışdıq.
Milyon-milyon sevənlərin
ümmanına qarışdıq.

Gizli-gizli məhrəmləşdik,
qucaqlaşdıq, öpüşdük.
Gizli necə hissimizi
sirr saxladıq, ötüşdük.

Ah, nə gözəl günlər imiş,
görmüşük bir zamanlar.
Yuxu kimi, xəyal kimi
yada düşür o anlar.

İndi daha üzür məni
gizli-gizli xatirən.
Sən hardasan, ürəyindən
nələr keçir, bilmirəm?

Bağışla

(Mobil Babayev musiqi bəstələnmişdir)

Bəlkə də çox sevdiyinchün məni sən,
gördün eşqin min hicranın, bağışla.
Sən bu yolda qəza vuran gəmisən,
bu gəminin kapitanın bağışla.

Hərdən çılğın aparmışam özümü,
ürəyini sındırmışam, bağışla.
Hərdən soyuq, daşüşüdən baxışla
ümidini dondurmuşam, bağışla.

Hərdən mənə güc gələndə xoş həvəs,
olub, səni duymamışam, bağışla.
Hərdən sənin qəlbindəki müqəddəs
hisslərinlə oynamışam, bağışla.

Olub, hərdən bir işvəli gözəlin
gülüşündən keçməmişəm, bağışla.
Hərdən səni ayağının tozuna
dəyməyəndən seçməmişəm, bağışla.

Hüzurunda dayanmışam müqəssir,
etirafım günahımdan aşağı.
O hisslərin qarşısında mən əsir,
ay eşqimin müqəddəs göy qurşağı,
bağışla, bağışla!

Gələcəyəm, gəl desən

(Xumar Qədimova musiqi bəstələmişdir)

Fikrim yenə tamam sənin yanında,
Uça-uça gələcəyəm, gəl desən.
Səndən ayrı bir həsrət var canımda,
yuxuma gir, öləcəyəm, öl desən.

Bundan sonra görüşümüz bir güman,
bizi üzüb yetişəcək dərd kama.
Mənim kimi sən də orda ağlama,
göz yaşımı siləyəcəm, sil desən.

Bəxti mənə sən yazırsan, neyləyim,
nə ömürdən, nə yaşıdır gileyim?
Qismətiylə barışarmı taleyim,
sənsiz keçən günlərimə il desən?

Sən gedəli artan ancaq göynəyim,
ruhdan qeyri qalmayıbdı heç nəyim.
Görsəm səni çox incidir ölməyim,
öləndə də güləcəyəm, gül desən,
yuxuma gir, öləcəyəm, öl desən!

Bəsimdir

Bu dünyadan yox bir qeyri təmənnam,
bahar vaxtı gül töhfəsi bəsimdir.
Şəlalənin istəyinə heyranam,
bulaqların zümzüməsi bəsimdir.

Ömür keçir, ay dəyişkən, il qısa,
nə gözəldir göz danışa, dil susa.
Əgər sənin ürəyində varamsa,
köynəyinin titrəməsi bəsimdir.

Səni deyib yaşamışam hər zaman,
bu sevdada mən bir damla, sən ümman.
Bu ümmanda səbrim ilə oynayan
dalğaların kükrəməsi bəsimdir.

Məhəbbətsiz keçən ömür boş, hədər,
min illərdir oda yanır səməndər.
Sevgi yolu şəhadətmiş, sərəsər,
məni şəhid eyləməsi bəsimdir.

Yoxluğumu eşidəndə bir səhər,
hücum çəkər üzərinə qəm, kədər.
Gülüm, səni incitməsin bu qəhər,
göz yaşının bir damlası bəsimdir.

Səndən savayı

Bir payız yağışı yağır nə vaxtdan,
gecikir beləcə, yar, görüşümüz.
Mənim urəyimə yağan yağışdan
kimsə xəbər tutmaz, kimsə uşuməz,
yar, səndən savayı, səndən savayı.

Bu yağmur selində, buludlu gündə
gozlərim yol cəkər, urəyim yanar.
Qalmışam nigaran, xiffət icində,
bu tənha anımda məni kim anar,
ah, səndən savayı, səndən savayı.

Ruhum uçub gələr yanına gülüm,
“ucal” de, ucalım, “en” söylə, enim.
Özümlə bacara bilmirəm, neynim,
axı, bu dünyada kimim var mənim,
de, səndən savayı, səndən savayı?

Bəlkə bu xiffətlə yoruram səni,
bəlkə incidirəm, məni bağışla?
Kaş sənin ömrünə Günəş doğaydı
mənim taleyimə yağan yağışla.
Ay qəlbim arzusu, dilim harayı,
nəyim var, kimim var, səndən savayı,
tək səndən savayı, səndən savayı?!

Umu-küsü vaxtımı

Mən bir eşqi girov qoydum yolunda,
sən bağladın qara gəlmiş baxtımı.
Heç bilmədim harda, nə vaxt xərcələdim
sənsiz keçən ömür adlı vaxtımı.

İndi qəlbim odu sönmüş bir ocaq,
indi ruhum səmt itirmiş bir uçaq.
Gəl, qızınım nəfəsinlə bir azca,
gəl, ölürəm, heç insafın yoxdumu?

Sənə xoşsa bu üzüntü, bu qubar,
içimdəki duyğumu da qır, qopar.
Küsməyin də ölçüsü var, həddi var,
canım-gözüm, umu-küsü vaxtımı?

Bir az ovsunlu ol

Başında bir eşqin ayrılıq dəmi,
gedirdin, bilmirdim neyləyəcəyəm.
Mən artıq duymuşdum, bir daha səni
heç yerdə, heç zaman görməyəcəyəm.

Bu ki, son görüşdü, vida deyildi,
bəs niyə xiffətdən boğulurdum mən?
Sənin gözlərinə dolan o yaşdan
mənim gizli-gizli yanırdı sinəm.

Ay keçib, il ötüb o vaxtdan bəri,
çəkir hər günümü sınağa zaman.
Əgər yaşasam da qərinələri,
mən səni unuda bilmərəm, aman!

Xatirən qəlbimdən çıxmır bircə an,
məni darıxmağa qoymursan, nədir?
İndi də yuxuma girirsən müdam,
dərqli ovqatımdan doymursan, nədir?

Yetər iztirabın, əzabın yetər,
bir az ovsunlu ol, qoy ölüm rahat.
Əgər mələksənsə, möcüzə göstər,
ruhumu cismimdən, gəl, özün çıxart!

Üzündə ay işığı var

Üzündə ay işığı var,
dilində bülbül nəğməsi.
Bu gözəlin ədasına
Allah, Allah, göz dəyməsin.

Nə füsunkar qönçədi bu?
Min cicəkdən incədi bu,
hər istəkdən öncədi bu,
qapısını qəm döyməsin.

Qoy nurundan əfsunlanım,
qoy səsindən ovsunlanım.
Yansın bağrım, çıxsın canım,
odundan qəlbim göynəsin.

Xiffətindən vərəm olum,
yolunda can verən olum,
bu Əsliyə Kərəm olum,
el məndən dastan söyləsin.

Baxıb məst olanda hərdən,
ayağım uüülür yerdən.
Bir gözəl naz satan yerdə,
bir aciz oğlan neyləsin?

Neyləyim

(Mobil Babayev musiqi bəstələmişdir)

Ha deyirəm daha səni unudam,
ürəyimlə bacarmıram, neyləyim?
Öz içimdə gizli yanan bir odam,
kimsə bilməz nədir yanğım, göynəyim,
Ürəyimlə bacarmıram, neyləyim?

Bir nalə var indi bağrım başında,
bir kölgə var üzüyümün qaşında.
Dərddir axan gözlərimin yaşında,
bu göz yaşlı dərdi kimə söyləyim?
Ürəyimlə bacarmıram, neyləyim?

Əldən düşmüş bir xəstəyəm, heyim sən,
qəlbim qəmdən qubarlıdır, neyim sən,
soruşan yox dərmanımı – deyim sən,
qan-yaşım ilə islansa da köynəyim,
ürəyimlə bacarmıram, neyləyim?

Ay eşqimin əlçatmazı, meracı,
həyat kimi gah şirinsən, gah acı.
Həm ağrımisan, həm ağrımın əlacı,
bu taleyə, bu qismətə nə deyim,
ürəyimlə bacarmıram, neyləyim?

Qoşa gəzək dünyanı

Ömrümün ən əziz, ən şirin günü
səni gözlədiyim gün imiş, gülüm.
Gəl ki, əllərindən tutaraq yenə
doyunca dörd yanı dolana bilim.

Gəl-gəl, ürəyimdə tap öz yerini,
coşsun qəlblərimiz. fərəhlə dolsun.
Gəzək bu şəhərin küçələrini,
şəhər başdan-başa evimiz olsun.

Səninlə yer üzü tamam tamaşa,
Günəş nur göndərir, Ay bəyaz gecə.
Dolaşaq dünyanı bəxtəvər, qoşa,
ömür yarı nağıl, yarı əyləncə.

Qır, qopar içimdə nə ki, qubar var,
eşqimiz bulaqtək qaynayıb daşsın.
Mənim xəyalımdan keçən arzular
sənin ürəyində gül-çiçək açsın.

Ah, nə xoş anlardır yaşayırıq biz,
xoşbəxtlik göz ilə qaş arasında.
İslansın istəkdən kirpiklərimiz,
görünsün sevincdən yaş arasında.

Xatirə

(Abbas Soltanoğlu musiqi bəstələmişdir)

Gözlərimin önündə
əksin canlanır yenə.
Dünyanın xoş günündə
əzab verirsən mənə.

Əlim əlindən uzaq,
səsim səsinə yetmir.
Dərd çəkilib qurtarmır,
qəm yeyilməklə bitmir.

Sən hardasan, mən harda,
xəyal qanadlı quşdu?
Ruhuma dönməyin də,
mənim üçün uduşdu.

İndi öz dünyamdayam,
ürəyimdə xatirən.
O sənli günlərimdən
hansı qayıdar, görən?

Bəlkə də ürəyində
unudulmuşam, yoxam.
Mən səni tanıyandan
yatıbdı qara çuxam.

Sən öz qayğılarında,
mən öz tələşməyimdə.
Ömrün qaynar yaşında,
sevgimin qışındayam.

Sənin gözlərin

Sənin gözlərinin maviliyində,
bir dəniz dincələr, bir üfük itər.
Sənin gözlərinin dərinliyindən
arzular pöhrələr, istəklər bitər.

Sənin gözlərinin ovsunu nə çox,
dartar əsirini dar ağacına.
Hər qaşın bir kaman, hər kirpiyin ox,
bədənin bənzəyir nar ağacına.

Gülümsə, gül açsın zərif duyğular,
şəhdi-şəkər axsın hər gülüşüdə.
Sən gəzən yerlərə gəlir ilk bahar,
dünya gözəlləşir nəvazişindən.

Gəl, öpüm əlindən, üzündən yüz yol,
bir ulduz işıq var gözündə, gözəl.
Ya ölüm dərdindən, ya dərmanım ol,
keçsin ömrüm-günüm nazında, gözəl.

Bu qədər öyrətmə özünə məni

Ustad Musa Yaquba məhəbbətlə

Bu alın yazısı, yoxsa təsadüf,
çıxdın qabağıma yanar şam kimi.
Şirin təbəssümlə, süzgün baxışla
girdin ürəyimə ən doğmam kimi.

Yaman alışdırdın özünə məni,
qayğılı səsinə, sözünə məni.
Allahım, bu nədir, hörmət ya diqqət,
beləmi yaranır mehr – məhəbbət?

Ötəri hissdirsə, qayıt bu yoldan,
qoyma əyilməyə önündə məni.
Çaşıb şən anınçün, xoş ovqatınçün
sındırma bir adi günündə məni.

Sən mənim duyğumda bir müqəddəslik,
sən mənim qəlbimdə sədaqət rəmzi.
Bəlkə bir pərdəyə köklənmiş səsik,
bəlkə qovuşdurur Yaradan bizi?

Bəzən az qalır ki, söyləyim – “getmə”,
güzgü tut qəlbinə, gözünə məni.
Sən Allah, bu qədər doğmalıq etmə,
sən Allah, öyrətmə özünə məni.

Ruhən izləyirəm səni hər zaman,
hərdən yanımdasan, hərdən uzaqsan.
İndi öz-özümdən xofluşam, inan,
qorxuram qəlbimi ovlayacaqsan.

Ovsunsan, sehrsən, şirin röyamsan,
yox, əsl adını deyə bilmirəm.
Bu yaz gəlişinlə ayrı dünyamsan
sənli günlərimdən doya bilmirəm.

Bu qədər bağlılıq, bu qədər istək,
heç bilə bilmirəm hardan yarandı.
Bir uzaq işıq ol, aytək, ulduztək,
yandırma istinlə məni, amandı.

Könlümdə xatirin həmişə əziz,
sənə sayğım sonsuz, hisslərim təmiz.
Nə olar, bir qədər soyuq ol, yad ol,
məndən uzaqlarda rahat ol, şad ol.

Onsuz da bir qəmli ney kimiyəm mən,
dünyanın kədəri yaşar səsimdə.
Yanğım içimdədir, mey kimiyəm mən,
hərdən ürəyimi duysan bəsimdi.

Öyrətmə bu qədər özünə məni,
mehriban səsinə, sözünə məni.
Səni itirəcək andan qorxuram,
bir də... ayrılıq var, ondan qorxuram!

Qurbanın olaram

Mən daha özümdə deyiləm,
qalmışam taleyin əlində.
Bir şirin yuxutək yaşarsan
günümdə, ayımda, ilimdə.

Ay mənim qəlbimin hakimi,
görün bir Gün kimi, Ay kimi.
Əlacsız xəstənin həkimi
nə olar, yanına gələndə?

Heyf o günlərə, qayıtmaz,
ürəyim onları unutmaz.
Hıçqırtım baxtımı ayıltmaz
dərdimi içimdə böləndə.

Nə olar, bircə yol çaşasan,
büsbütün sədləri aşasan.
Bir kərə çıx məni başa sən,
onsuz da gələrsən öləndə.

Mən sənsiz bir aham, qubaram,
qəlbinə, gözünə dolaram.
Yenidən qurbanın olaram
sən mənim dərdimi biləndə.

Bilirəm, ... sevirsən

Bilirəm, günlərin əzablı,
bilirəm, sən məni sevirsən.
Bəs niyə bu qədər susursan,
bəs niyə sözünü demirsən?

Baxma ki, baxışım soyuqdu,
ürəyim istidi, yuxadı.
Kaş bir gün özündə güc tapıb
Gözümün içinə baxaydın.

Nə üçün qarşıma bu qədər
sıxıla-sıxıla çıxırsan,
başını qaldırıb üzümə,
utana-utana baxırsan?

Mən elə bilirəm həyatda
hamıdan güclüsən, axı sən.
Dil-dil ot, danış-gül, sevinim,
bir sevgi nəğməsi oxu sən.

Hər zaman, qoy səni düşünüm,
hər axşam gəl, tutum əlindən.
Dünyanın ən şirin sözünü,
eşidim, qoy hər gün dilindən.

Mavi gözlü sarı gözəl

Mavi gözlü sarı gözəl,
axır vaxtlar
gizli-aşkar
çalışırsan yayınasan gözümdən.
Bəlkə səni incitmişəm,
heç bilmədən, özüm də.
Görün bir yol,
yüz yol öpüm
əllərindən, üzündən.
Bəlkə sənə xoş gəlməyir,
görüşərkən ya sığalım,
ya nazım?
Axı sənin hər sözüne
“can” demişəm ən azı.
Gəl, dilimin şirin sözü,
gəl, ruhumun istəyi.
İstərsənmi arta sənsiz
ürəyimin göynəyi?
Sən ki, mənim iç dünyamsan,
ay könlümün həmdəmi.
Uyma çaşqın fikirlərə,
yarı canım üstümdəsə,
yarı canım səndədi.

Gülüm, hey

Ürəyimdə neçə arzum, həvəsim,
çatacaqmı ətəyinə əlim, hey.
Sən ruhuma zərrə qədər ümid ver,
mən sürünüb dizin-dizin gəlim, hey.

İçimdə bir üzüntü var, ağrı var,
təyalanıb gözlərimdə qəm, qubar.
Ya bir söz de, ya bir görün, nə olar,
xəyalından nələr keçir, bilim, hey.

Öz başıma bəlaymış öz əməlim,
daha sinəm üstündədi bir əlim.
Naşılıqmı, acizlikmi, nə bilim,
yalvarmaqdan qabar olub, dilim, hey?

Artırdıqca ürəyimin dağını,
unuduram ömrün coşqun çağını.
Qəfil tufan tutmuş könül bağımı,
açılmayan çiçəyim, hey, gülüm, hey.

Bu dərd məni döndərəndən hədəfə,
gizli-aşkar alışıram hər dəfə.
Qoy başını köksüm üstə bir dəfə,
bu istəkdən bihuş olub ölüm, hey.

Sarı gəlin

*Bu sevda nə sevdadır,
səni mənə verməzlər,sarı əlin?...*

Xalq mahnısı

Hardan qondun yaddaşıma,
sevdan tac oldu başıma.
Mənə bu cür doğmalaşdın,
dilimdən düşməyir adın,sarı gəlin?

Bu nə sehrli sevgidir,
bu nə ilahi musiqi?
Ovsunlayır neçə qəlbi,
odlayır neçə aşiqi,sarı gəlin?

Bir həzin duyğu kimisən,
bir şirin uyğu kimisən.
Salmısan kəməndə məni,
azdırmısan məndə məni,sarı gəlin.

Qoy oxusun aləm səni,
dərdə məlhəm biləm səni.
Bu nə arzu, bu nə həvəs,
hansı eşqdən doğur bu səs,sarı gəlin?

Unut, unut müvəqqəti,
sən bu qəmli hekayəti.
Dayansın o qəm karvanı,
olum gözlərin qurbanı,sarı gəlin.

Gözlərin

Məni ovsunlayır
nazəndə gözlərin.
Piyalə içində
gəzəndə gözlərin.

Aman, bir sehrdir,
ədədir, əmrdir.
Cansızı dirildir
süzəndə gözlərin.

Atdığı kəməndlə
düşəndən bu bəndə,
hal qoymaz nə səndə,
nə məndə gözlərin.

Qalaram cətinə,
ölərəm o gündə,
göz yaşı gölündə
üzəndə gözlərin.

Bu sevdada

Sənin ətrin qızılgülün qoxusu,
səni görcək bihuş olur çoxusu.
Sənin sevgin “Min bir gecə” yuxusu,
doymaq olmur bu sehrli uyğudan,
bu sevdada mən bir damla, sən ümman.

Baxışınla çəkmə məni dara, gəl,
ürəyimdən keçənləri ara, gəl,
qoy baxışın şübhələri qıra, gəl,
gülüm, sənsən bu sevdanı yaradan,
bu sevdada mən bir damla, sən ümman.

Verdiklərin işgəncəmi, nazdımı,
qüssə yeyib, qəm çəkdiyim azdımı,
qara zülfün qara baxtı yazdımı?
Bir dəfə də sevinc eylə ərməğan,
bu sevdada mən bir damla, sən ümman.

Bir ulduzsan, mən nurunun zərrəsi,
bir atəşsən, mən qorunun zərrəsi,
sənsiz mənə zindandır Yer kurəsi.
Gəlişinlə gözəlləşir bu cahan,
bu sevdada mən bir damla, sən ümman.

Göydən enən sənəm sənsən, huri sən,
gözlərimin tabı sənsən, nuru sən,
səni Tanrı, öz-özünü qoru sən,
əvəzini verməz heç kəs, heç zaman,
bu sevdada mən bir damla, sən ümman.

Könül

Heç yetdinmi vusalına,
əzabından yanan könül?
Yar adlayan yerlərə də
baxdın heyran-heyran, könül.

Ayrılıq əydi qəddini,
kimsə bilmədi dərđini.
Çəkdin bir gül həsrətini,
qismətinmiş hicran, könül.

Bilir dərđə həyan aşiq,
ölməz qəlbən duyan aşiq.
Varsa eşqdən doyan aşiq,
qoy oxunsun meydan, könül.

Soldu hər yan, ötdü bahar,
soraqladın diyar-diyar.
Dedilər axtaran tapar,
xeyr, itmişdi sonan, könül.

Onsuz yandın sən oduna,
düşürsənmi heç yadına?
Günəş gəlsin imdadına
intizardan donan könül.

Səni sevməmək olmaz

(Zamiq Əliyev musiqi bəstələmişdir)

İlahi varlığımсан,
əbədi səadətim.
Ay mənim şan-şöhrətim,
ay mənim ülvyyətim,
səni sevməmək olmaz.

Səsim sənsən, ünüm sən,
gecəm sənsən, günüm sən.
Yazda zərif bənövşəm,
qışda qızılgülümsən.
səni sevməmək olmaz.

Həm ümitsən, həm güman,
həm bəxş edən, həm uman,
bir gülüşlə məst edən,
bir baxışla can alan,
səni sevməmək olmaz.

Sənsiz bu dövran ağır,
sən şahzadə, mən fəğır.
gözləyirəm müntəzir,
təki məni sən çağır,
səni sevməmək olmaz.

Sən ey müqəddəs insan,
bir təbəssüm et ehsan.

Sənə ürəyim möhtac,
sənə gözlərim heyran,
səni sevməmək olmaz.

Tək sən məni duyarsan,
tək sən məni anarsan,
dünya sənsiz yeknəsək,
nə yaxşı ki, sən varsan,
səni sevməmək olmaz.

Səninlədir hər uğur,
səninçüdür çal-çağır.
Hər qıyğacı baxanda
qaşın altdan Ay doğur,
səni sevməmək olmaz.

Sənsiz heçəm gülüm, mən,
bir iş gəlmir əlimdən.
Heç çıxmırsan başımdan,
heç düşmürsən dilimdən,
səni sevməmək olmaz.

Ay başına dönüm mən,
kaş eşqinlə ölüm mən.
Sevgim səcdəgahımdır,
sərgəşdəyəm, gülüm, mən.

Səni sevməmək olmaz -
sevib ölməmək olmaz!
Səni Tanrım bilim mən,
qoy yolunda ölüm mən!

Gözəllik

Günüm gözəllərin vəsfində keçər,
şeirimdə dilimin söz gözğlliyi.
Ürəyim sevməyə bir sənəm seçər,
gözümdə dünyanın yüz gözğlliyi.

Gözəllik məst edir bizi, nə gözəl,
tükənmir qəmzəsi, nazı, nə gözəl,
Ömrün qışı nə xoş, yazı nə gözəl,
hər fəslin, hər ayın öz gözəlliyi.

Yenə gül qoxuyur çölün nəfəsi,
ləçəyin şəbnəmi, bülbülün səsi.
Qoy öpsün üzündən düzün laləsi,
əyilib ahəstə ,üz gözəlliyi.

Ürək də bir gözdür, göz də bir ürək,
baxışdan odlanaq, duyğudan ölək.
Kor olsun, bəbəyi tökülsün gərək
heyərlə görməsə göz gözəlliyi.

Yandırır-baxmaqmiş gözəldə adət,
bu da bir peşəymiş, bu da bir sənət.
Nə sirrli aləmmiş, nə incə vəhdət
bədən gözəlliyi, üz gözəlliyi.

Fəxrəddin, bu nə ah, bu nə sızacaqdı,
gözəllər gözünün giləsin sağdı.
Güya ki, baxmaqla nə olacaqdı,
ha durub qıraqdan süz gözəlliyi.

Nə gözəl

Ömrü məftunluqla yaşa dünyada,
hər ağıl çaşdıran rəna nə gözəl.
Min istək yaradır lal baxışında,
hilal qaşındakı mənə nə gözəl.

Yoxdur bu səltənət meydə, məzədə,
göz yum içindəki o xoş həsədə.
Ürəyin çoxuna meyl eyləsə də,
bəxtini biriylə sına, nə gözəl.

Qəmzəsi qədərsiz, qəmi az ola,
şirin ruhlu ola, xoş avaz ola.
Gözəldə gərəkdir işvə, naz ola,
girə gündə on cür dona, nə gözəl.

Davrana, danışa utancaq kimi,
yığıla boynunda tər muncuq kimi.
Dodağı çırtlaya tumurcuq kimi,
üzü lalə kimi yana, nə gözəl.

Sürə dövrənini bəxtəvər kimi,
ona vurğunluqdan bixəbər kimi.
Gedəsən yanına müzəffər kimi,
şux qəddin önündə sına, nə gözəl.

Deyə bilməyəndə ürək sözünü,
ha gözlə gözünə görünən günü.
Elə mərhəm et ki, ona özünü
gəlsin dərd- bəlası sana, nə gözəl.

Sən ki, öz eşqində Kərəm deyilsən,
şadlan qurban getsən, sevin, əyilsən.
Ona ürəyini ver, verə bilsən,
yetsin intizarın sona, nə gözəl.

Qəzəllər

Sənmisən

Kimsən ey ruhum qonağı, ey vüqarım, sənmisən,
Sənsiz qəlbim qəm oylağı, ixtiyarım, sənmisən?

Gözləməkdən göz kor olmuş, canda taqət qalmamış,
Hay ver, məst olum səsindən, şəhriyarım, sənmisən?

Görmədim vəslin bir yol ki, ta biləm vüsal nədir,
ver-ver zülmünü dəmadəm, zülmkarım, sənmisən!

Nə bir rahat ömür verdin, nə ölüm Fəxrəddinə,
ölürəm səndən nigaran, ey nigarım, sənmisən?

Tələsmə

Ey dil, qəlbimi açmaq üçün yada, tələsmə,
bir adi sözün verər səni bada, tələsmə.

Sirdaş bilib dost-aşnanın vəfasına uyma,
sanma hamını özün kimi sadə, tələsmə.

Məcnun kimi divanəliyin tənəsi çoxdur,
bənzət özünü əzmdə Fərhada, tələsmə.

Bax Yusifə, eys-işrəti zindana dəyişdi,
insana şərəfdir dözüm, iradə, tələsmə.

Kol-kosda ürkək kəkliyi gör, qorxusun anla,
çünki tez uçan quş ovdu səyyada, tələsmə.

Səbr eylə ki, səbrin özü Tanrı kəlamıdır,
təmkinlə yetişmiş çoxu murada, tələsmə.

Fəxrəddin, qəzəlxanlıq bizdən can girov istər,
şagirdliyə, Vahid kimi ustada, tələsmə.

Dünya göz açandan...

Dünya, göz açandan, mənə, ey can, qəhər oldu,
ömrüm bir ömür olmadı, ağır səfər oldu.

Heç gülmədi bir yol üzüm bir xoş xəbər ilə,
qəlbimsə dəmadəm qəm ilə dərbədər oldu.

Arzu çiçəyim açmadı, ta ki, verə müjdə,
hər həsrət ilə gözlədiyim bisəmər oldu.

Gündüz susub könlümdəki nisgilləri qovdum,
göz yaşım ilə hər gecəm ötdü, səhər oldu.

Bəxtsiz olanın zəhmətinin bəhrəsi yoxmuş,
ömrüm uzunluğunu bəslədiyim bar zəhər oldu.

Duyğumla xəyal aləmində ixtiyar idim,
duyğum da, xəyalım da dönüb dərdi-sər oldu.

Bu halıma da kimsələr həsəd çəkib deyir,
Fəxrəddin Ziya şair olub bəxtəvər oldu.

Gözəllərin

Qoydum yolunda ömrümü, ahu gözəllərin,
əsir edib məni yenə şahı gözəllərin.

Yüz yol yüzünə can deməkdən nəşələnmişəm,
düşdüm niyə bəlasına, Yahu, gözəllərin?

Min huri ilə vəsl etsəm də gözlərim doymaz,
odur ki, tutubdu məni ahı gözəllərin.

Zaman-zaman ustadlarımı heyrətə salmış,
bitməz, nə yaxşı, sehri ilahi gözəllərin.

Adəm də bir ay üzlü üçün cənnəti vermiş,
gəlsin boynuma, cümlə günahı gözəllərin.

Zahid məni müşrük sanar vurğunluğum üçün,
qurban boyuna, boyu sürahi gözəllərin.

Bu ülvi peşənlə, Fəxrəddin, aləmə car çək,
bilsinlər sənsən hər dəm pənahı gözəllərin.

Gəlməz

Neyçün o qəlbim sultanı bircə yol peymanə gəlməz,
edib məni sevdasında rüsvayi-divanə, gəlməz?

Qalmışam naçar, pəjmürdə, görərəmmi yarı bir də,
ürəyim dözmür bu dərdə, can evim viranə, gəlməz?

Odur hissimin hakimi, odur ruhumun həkimi,
yandım yolunda şam kimi, görməz o pərvanə, gəlməz.

Şirindir hər bir ədası, daim beynimdə sədası,
barı bircə yol qadası, dərd-bəlası cana gəlməz.

Gözüm ağlar, qəlbim talan, yoxdur bir halıma yanan,
hanı bəs bu canı alan, gəlmişəm əfqanə, gəlməz?

Fəxrəddin, dad eşq əlindən, ayrı düşdüm sevgilimdən,
o gözəllər gözəlindən bir də bu cahanə gəlməz!

Könlüm yenə qəm çəkmədə...

Konlum yenə qəm çəkmədə o xoş avaz üçün,
gözüm yenə yaş tökmədə o sərvi-naz üçün.

Yollar boyunca boylanmaqdan boynum bükülmüş,
bir boynu bükük bənovşəyəm indi yaz üçün.

Sail saya, kaş hərdən məni sevda sərverim,
sevgi sorağıyla gəzəm nəzir-niyaz üüun.

Ruhum ki, ümid carçısıdır, istəyi bitməz.
peşəm daim dua etməkdir bir muraz üçün.

Fəxrəddin, uyma, aşiq olan vəslə yetişməz,
çünki bir ömür bəs eyləmir imtiyaz üçün.

Xumar olan könlüm

Mənə dünyanı tanıtmış, bu ixtiyar olan könlüm,
səsimi aləmə yaymış, bu bəxtiyar olan könüüm.

Tükənməz istəyi heç vaxt, uçar arzu qanadında,
min qəlbə qonar köksümdə meydanı dar olan könlüm.

Gəzər gözəllər içində, vəsf eyləyər huriləri,
ruhu mələklər yanında ey xoş qərar olan könlüm.

Axtarar tarda muradın, sızlar kaman inləyəndə,
uyar sehrli bir səsdən, daim huşyar olan könlüm.

Duyar ariflər, Fəxrəddin, məni təbim tutulanda,
bir muğam icrə əsirdir demək, xumar olan könlüm.

Könlümü alsın

Qəlbim sıxılır, gəlsin o yar, könlümü alsın,
etsin mənə naz nazlı nigar, könlümü alsın.

Mən möhnət əsiri, o mələk ruhuma məlhəm,
hər dərdimə min dərmanı var, könlümü alsın.

Onsuz da dönük taleliyəm, gözüm qan ağlar,
el içrə məni etməsin xar, könlümü alsın.

Bağbansız qalan bağlarım vaxtsız xəzan oldu,
ötsün bu payız, gəlsin bahar, könlümü alsın.

Öz duyğumu dərk etdiyim andan havalandım,
sərməstliyimi bilməsin ar, könlümü alsın.

Çox müşkülə əncam çəkilib musiqi ilə,
ərzi-halıma köklənsin tar, könlümü alsın.

Söz əhli bilir, hər muğamın öz ustadı var,
Sabir oxusun “Bəstənikar”, könlümü alsın.

Fəxrəddin, bu hiss heç zaman qəlbimdə azalmaz,
yetsin dadıma Pərvərdigar, könlümü alsın.

Yar gələ mehmanım ola...

Gözlərəm həsrət ilə, yar gələ, mehmanım ola,
yatmaram sübhə qədər, ta yuxu dərmanım ola.

Ona qurban edərəm hər günümü, hər ayımı,
baxmaram hansı məqamım, necə ad-sanım ola.

Sinəm üstündə məkan, gözüm üstündə yeri,
o mənim ahu baxışlı ürəkə ceyranım ola.

İzlərəm kölgə kimi, şövq ilə hər addımını,
mən onun cangüdəni, o mənim Sultanım ola.

Dünyanın nə şöhrəti, nə nemətində yox gözüm,
təki şan ləblərinin şirəsi ehsanım ola.

Fəxrəddin, ayrı məqam istəmərəm Allahımdan,
dildarın dövrəsində qurduğum dövrənəm ola.

Canımı gündə yüz yol...

Canımı gündə yüz yol yara qurban etmək peşəm,
bülbülü-zarəm, daim o gülşəndə ötmək peşəm.

Ondan ayrı yoxdur bir qeyri-ziyarətqah mənə,
pirimin səcdəsinə gəlmək peşəm, getmək peşəm.

Qalmamış bədəndə canım, cismimdir rüsvayi-eşq,
odur ki, əşya kimi yollarında bitmək peşəm.

Çarmıxa çəkilsəm də ruhum çatar yarə, nə qəm,
çünki İsaye-Məsihtək qeyb olub itmək peşəm.

Fəxrəddin, hər aşiqin öz məqsədi, məramı var,
dildarı vəsf eyləyib, vüsalına yetmək peşəm.

Bilmir

Nə cəkdiyimi, yəqin o dildar, hələ bilmir,
salmış məni çoxdandır ki, dildən-dilə, bilmir.

Hərdən qaşının ayparasın açsa, nə yaxşı,
hər gün çıxıram ovuna min fənd ilə, bilmir.

Həm istəyim, həm taleyim, həm varlığım onda,
bülbül vurulub ahu-fəğanla gülə, bilmir.

Ağ pərdə gəlib gözlərimə ağlamağımdan,
göz yaşımı, kaş Loğman əliylə silə, bilmir.

Sevmək o yarı, sevgi yolunda şəhadətmiş,
öldürməyə candır o sənəm, heyf, ölə bilmir.

Dildarına qurban gedən Fərhad özüməm mən,
o sevgili canan, dönüb Şirin ola bilmir.

Fəxrəddin, bu sevda səni haldan-hala salmış,
sevsən də yüz yol, bir kərə qəlbin dola bilmir.

Sevgisin car eyləməz...

Sevgisin car eyləməz haqq aşiq ad-san eşqinə,
canını qurban dilər, aləmdən punhan eşqinə.

Ötəri hiss eşq deyil, istək təlatümündən gələr,
ümmanlar alt-üst olur, bir dəli tufan eşqinə.

Məhəbbət dünyasının Şirini cox, Leylası çox,
hələ çox Bisutunlar əriyəz canan eşqinə.

İstək bir ayrı məstlikdir yoxdur qeyri-bənzəri,
verməyəm bir ləhzəsin Təxti-Süleyman eşqinə.

Bir ruhe-sərgəşdəyəm yolunda səcdəgahımın,
bir qulam, ta qəbrəcən, könlümdə Sultan eşqimə.

O mənim həm and yerimdir, o mənim həm qibləgahım,
məsləki-abid olan can verər Quran eşqinə.

Puç olub arzu-xəyalım, xəzandı fəslə-baharım,
necə qan ağlamayım bağcası viran eşqimə.

Hissinə hakim odursa, Fəxrəddin, Xaliq odur,
üz tutub Xaliqinə, sən də get qurban eşqinə.

Təzələndi

Yaz gəldi, yenə qar əridi, dağ təzələndi.
bülbül oxudu, gül açıldı, bağ təzələndi.

Hər laləzarın içində bir nazlı sənəm var,
cənnət bağının bağbanı, vallah, təzələndi.

Cismim burada şəhadətdə, ruhum uzaqda,
göz yaşına bax, gah qurudu, gah təzələndi.

Öz eşqim üçün öldüyüm günlər yada düşdü,
illərlə qubar eylədiyim “ah” təzələndi.

Məcnun kimi mən də yaşadım yar xəyalıyla,
min qəm gətirən yanğılı segah təzələndi.

Bu macərə Fəxrəddini, hey zillətə saldı,
ilk sevgisinin xatiri hərgah, təzələndi.

Gec oldu

Əfsus ki, səsim yetmədi o yara, gec oldu,
çatmadı əlim bircə yol dildara, gec oldu.

Axdı gözümün yaşı qəfil səksəkələrdə,
etmədi gəlib zərrə qədər çarə, gec oldu.

Rüstəm də ciyərparəsinin qanını tökdü,
çatmadı sonda Söhraba nuşdarı, gec oldu.

Ondan gələn hər dərdi-bəla öz günahımmış,
güc gəldi mənə naşılığım, sonra gec oldu.

Onsuz keçən hər ayımı dərd etsə də kınlüm,
illər ötüşüb yaşı etdi yarı, gec oldu.

Fəxrəddin, barış ömrün ötən hər anı ilə,
gəldi qocalıq, istəyin dübarə gec oldu.

Qayıtmır

Bilməm nə olub yar daha bu yana qayıtmır,
görmürmü yanan şəmimi, pərvanə qayıtmır?

Könlüm alışır, yox daha cismimdə qərarım,
can söylədiyim od vurub bu cana, qayıtmır.

Dəmlər var idi, dəmbədəm dövrəmdə gəzərdi,
dərdimdən ölən o dəli-divanə qayıtmır.

Hanı saçımı oxşayan o şənəli əllər,
neyçün daha bəs zülfü-pərişanə qayıtmır?

Allah, nə xəta eyləmişəm, xətrinə dəymiş,
qurban olaram yüz yol o mehmana, qayıtmır?

Ömrüm keçir göz yaşı ilə, səksəkələrdə,
dönmüş gəlişi arzuya, gümana, qayıtmır.

Mən naçarın, aləm bilir, nuşdarusu onda,
etməzmi əsər, ölsəm, o Loğmana, qayıtmır?

Fəxrəddin, şükür, Leyli-misal qızlar var hələ,
olmuş bu könül sidq ilə viranə, qayıtmı

Bayatılar

Dolmuşam yaşa sənsiz,
olmadım, haşa, sənsiz.
Mən ömrü yaşamadım,
yetirdim başa sənsiz.

***

Dağda qarım olaydın,
bağda barım olaydın.
Cavan yarım olmadın,
barı qarım olaydın.

***

Uzun ömürdən öncə
xoş, sağlam vaxtın olsun.
Qızıl taxtın olunca,
qızıldan baxtın olsun.

***

Qarabağda dağım var,
barı acı bağım var.
Bir yerdən köməyim yox,
beş yerdə ortağım var.

***

Dağlar sıra düzülsün,
çeşmələri süzülsün.

Nadan qohum, nankor dost
əlim sizdən üzülsün.

***

El yatıb, gecə yarı,
gözləmə gecə yarı.
Yar yarından kam alar
görüşsə gecəyarı.

***

Məst olandan səsindən,
uçuram həvəsimdən.
Kaş bir yol qızınaydım
yarın gül nəfəsindən.

***

Sevil, gəl xoşa mənsiz,
gəz, dolan qoşa, mənsiz.
Mən sənsiz gün görmədim,
barı sən yaşa mənsiz.

***

Ay ömrümün bəzəyi,
a könlümün istəyi.
Mənim gözümdə sənsən
yer üzünün mələyi.

***

Bu nə istəkdi, Allah,
düşmüşəm bəlasına?
Gündə qurban gedirəm
balamın balasına.

***

Güldüm mərdi-məzara,
düşdüm dərdə, azara.

Odur ki, inanıram
daha gözə, nəzərə.

***

Hər gülü dərmək olmaz,
hər daşı hörmək olmaz.
Qəlbdəki qəm yükünü
duymasan, görmək olmaz.

***

Yol qırağı daş gərək,
daş daşa yoldaş gərək.
Yaman gündə, xoş gündə
insana qardaş gərək.

***

Dərdim sənsən, davam sən,
suyum sənsən, havam sən.
Özün yurd, adın Vətən,
əvvəl-axır yuvam sən.

***

Ruhunla köç babam, sən,
sən, buza dön sobam, sən.
Düşməyə yurd olunca,
dağıldın obam, sən.

***

Yad yerdə gəzmək olmur,
ümidi üzmək olmur.
Köçgünəm, didərginəm,
Vətənsiz dözmək olmur.

***

Qara il yaman gəldi,
vermədi aman gəldi.

Söndü ümid çırağım,
nə ağır zaman gəldi.

***

Ağlayır söz ağrıdan,
tutulur göz ağrıdan.
Qarabağın ağrısı
ağırdır yüz ağrıdan.

***

Bir yaralı quşam, hey,
yad yerə qonmuşam, hey.
Qərrib könlüm qan ağlar
Ağdamım hey, Şuşam hey!

***

Arzum puç oldu, neynim,
ömrüm heç oldu, neynim?
Yurdum düşməyə qaldı,
işim köç oldu, neynim?

***

Var yüz dərdə əlacın
şəkərdən şirin bacım.
Qardaş gözüm işığı,
atadır təxti-tacım.

***

Əzizim ata yeri,
sinəm yol, ata, yeri.
Yığılsa küllü – aləm
verməz bir ata yeri.

***

Mən aşiq nərdivanə,
nər deyil hər divanə.

İmkan düşüb namərdə,
qalıb yüz nər divanə.

***

Qardaşın adı yaxşı,
adının dadı yaxşı.
Yüz dost-düşmən içində
yenə də odu yaxşı.

***

Əzizim qara bağlar,
ağ dağlar, qara bağlar.
Qarabağ qan içində,
dörd yanı qara bağlar

***

Dağlar, daşlar qan ağlar,
üfüq yanar, dan ağlar.
Qarabağın dərдинə,
gör, neçə ünvan ağlar.

***

Dərddən saç yolan Vətən,
sinəsi talan Vətən.
Fərsiz övladlarıyla
köməksiz qalan Vətən

***

Vətən gəldi,
arzu, xəyal tən gəldi.
Yuxumda qüdrətə bax,
içində Vətən gəldi.

***

Qüssə yedim, qəm çəkdim,
gör, necə sitəm çəkdim.

İçin-için ağladım
gözüm altı nəm çəkdi.

***

Qara il yaman gəldi,
vermədi aman, gəldi.
Söndü ümid çırağım,
nə ağır zaman gəldi?

***

Susma, a könlüm, dillən,
sellən, göz yaşım, sellən.
Yurd tapdaq, mən didərgin,
bilmirəm necə ölləm!

***

Gün keçdi, ay dolandı,
sel gəldi çay bulandı.
Gözün gözümə baxdı,
başıma yer dolandı.

***

Nə çoxmuş yolun azan,
nə çoxmuş qəbir qazan.
Nə yaxşı ki, ən böyük
hökmü zamandı yazan!

***

Canım, ay Baxşı ata,
yaxşı bax yaxşı ata.
Hansı insafsız vurur
qamçını yaxşı ata?

***

Açılmaz könlüm sənsiz,
alışar dilim sənsiz.

Getmişən, can üstəyəm,
deyirsən ölüm sənsiz?

***

Öləcəyəm deyəsən,
ölsəm, qara geysən.
Oğlu şəhid anaya
nə söz tapıb deyəsən?

***

Torpağın yarı Günəş,
yarı Ay, yarı Günəş.
Yarın başına dönür,
barı sən yarı, Günəş!

***

Mən aşıq baxmaq ilə,
kөнүlsüz baxma gulə.
Gözəllik dediyindən
doymazsan baxmaq ilə.

***

Ey and yerimiz Vətən,
pak Vətən, təmiz Vətən.
Candan əziz nə olar,
candan da əziz Vətən?

***

Günəş gülür, Ay baxır,
ömür ötür, vaxt axır.
Nəvəm məndən güclüdür,
mən enirəm, o qalxır.

***

Bu qışım qara gəldi,
bu yazım qara gəldi.

İlim payıza döndü,
payızım qara gəldi.

***

Zəmanə ay zəmanə,
oxu qoydum kamana.
Çıxdım ağıl ovuna,
gördüm dörd yan divanə.

***

Qırmızı, sarı güllər,
qalxıb hasarı güllər.
Boylanmaqdan doymayı
yollara sarı güllər.

***

Mən aşiq Nardarana,
köç etdim Nardarana.
Burda bir hovuz tikdim,
saç aç aça yar, darana.

***

Çən örtüdü dağı, hayıf,
Sel yudu bağı, hayıf.
Bircə çiçəkdən ötrü
Qırdın budağı, hayıf.

Dördlüklər

***

Ömrün rahat anı şirindir, ancaq
azmanlar həmişə çətin yol seçir.
İnsan var bir xalqı çəkir dalınca,
insan var həyatı yedəkdə keçir.

***

Mənə ürəyimin diktəsi yetər,
kimə bacarmışam, əl uzatmışam.
Arzuya çatmağın özü bir zəfər,
mən çox istəyimə bu cür çatmışam.

***

Kim ömrünün mənasını nədə görür,
kim həyata ağılı ilə baxa bilir?
Kim əməli, hünəriylə zirvələşir,
kim yaşının olinpinə qalxa bilir.

***

Pisin təxəyyülü, xisləti xəstə,
pis imkan düşdükcə pisə meyl edir.
Dünya yaxşılardan əlləri üstə,
el də yaxşılardan dalınca gedir.

***

Torpaqdı, Günəşdi, havadı, sudu,
dirilik dediyin o hikmət budu.
Biri çatışmasa bunlardan, fəqət
məhv olar hər şeyə qadیر təbiət.

***

Ah, neçə gözəlçün alışdım, yandım,
nə qədər macərə yaşadı könlüm.
Hansını sevdimsə ürəkdən sevdim,
onun möhnətini daşdı könlüm.

***

Bir vaxt gözəllərə ithaf yazırdım,
bitib tükənmirdi söhbətim, sözüm.
O zaman özümçün gözəl gəzirdim,
indi gözəl gəlin axtarır gözüm.

***

Yazın nəfəsiylə təbiət yenə
halını dəyişmiş, nəbatat şişmiş.
Həzrəti İsa da yəqin bu yolla
müqəddəs Məryəmin bətninə düşmüş.

***

Nə gözəl məkandı bu Yer kürresi,
nə şirin zamandı yazın gəlişi.
Yazda yer üzünə zinət verməkdi
bəlkə Yaradanın ən zərif işi.

***

Elə ki, təbiət oyanır nazla,
bülbül nəğmə qoşur gülə avazla.
Mənə elə gəlir tək nəbatat yox,
Adəmlə Həvvə da yaranıb yazda.

***

Nazlı təbiətin min rəngidir yaz,
min gülün, çiçəyin çələngidir yaz.
Hər yerdə, hər zatda bir şux oyanış,
dünyanın zəriflik ahəngidir yaz.

***

Bu dağlar cənnətin özüdü bəlkə,
gül-çiçək sehrli sözünü bəlkə?
Adəm bu yerlərdən qovulan gündən
çəşmələr ağlayan gözüdü bəlkə?

***

Azacıq imkanın varsa, özündə
güc tap, imkansıza pənah yeri ol.
Tərəzi dediyin xalqın gözündə
səxavət yiyəsi, el sərvari ol.

***

Bu qədər qohumu, doğmanı, dostu
necə eyləyəsən səfnəzər, Allah?
Dostun nanəcibi tez unudular,
doğmanın pisindən əlhəzər, Allah.

***

Ara, ömrün boyu gəz gözəlliyi,
kor olsun, görməsə göz gözəlliyi.
Harda gözəl varsa ora ocaqdı,
müqəddəs sayırıq biz gözəlliyi.

***

Dolan, kainatı tanı, nə gözəl,
anla hər məqamı, anı, nə gözəl.
Özün bu dünyada bir əsr yaşa,
adın bu torpağın sanı, nə gözəl!

***

Bir gözəl boylanıb baxır qıyqacı,
könlüm o baxışın, üzün möhtacı.
Kaş bir yol o afət olaydı mənim
yaramın məlhəmi, başımın tacı.

***

Bir nazənin opuş verdi bir ixtiyar qocaya,
səksən yaşlı o qocanın dünya döndü gözündə.
Bu sərməstlik nəşədən çox əzab idi, Xudaya,
nə o gözəl özündəydi, nə o qoca özündə!

***

"Can" söylə, bal olsun sözün, bacarsan,
çək bu gözəllərin nazın, bacarsan,
arabir oduna qızın, bacarsan,
çünki gözəllərə gözəldi dünya!

***

Bütün əməllərin gözü yaxşılıq,
bürüsün, qoy çölü, düzü yaxşılıq.
Nəcib arzulara körpü salaraq,
çəkir arxasınca bizi yaxşılıq.

***

Çətində "Allaha təvəkkül", dedin,
tapar öz həllini hər müşkül dedin.
Ömrü cəhalətdə keçirtdiyindən ,
ancaq din əhlinə sən kamil dedin.

***

Çaşıb, nadanları bəzən el bildik,
istisi azalan közü kül bildik.
Taxıl zəmisində bitən lələni
hərdən əlaq bildik, hərdən gül bildik.

***

Yalandan içilir yüz andlar yenə,
qalır əl altında quranlar yenə.
Millətin qanını soran kəslərdir
millətin başında duranlar yenə.

***

Düzlük azdır, əyri çox,
dolan şəstlə, nəfsi tox.
Duyğusuzun yanında
ağlamağın xeyri yox.

***

Hər insanın sevgi hissi gözlərindən oxunmaz,
hər qönçənin ətri olmaz, ləçəkləri qoxunmaz.
Vətən eşqi, el sevdası bir ilahi sehr ki,
hər tabloya həkk olunmaz, hər xaliya toxunmaz.

***

Hər bahar sevgiyə oyanır meşə,
leysan yağışlarla yuyunur meşə.
Qışın qar yorğanı gətirilməmiş,
payızdan lut-uryan soyunur meşə.

***

Bu çöllər yenə də aldı, nə yaxşı,
hər çiçək üstündə xaldı, nə yaxşı.
Özüm bu yerlərdə hərdən oluram,
ürəyim ömürlük qaldı, nə yaxşı.

***

Bu zümrüd cayların aynası gözəl
stündə sayrışan sonası gözəl.
Yazda coşub- daşar, dağ daş oynadar,
qışda yurğun düşüb donası, gözəl.

***

Ey yerini, yurdunu qibləgahı bilən dost,
yaş ötdükcə hamını sıxır bu dərd, bu fikir.
Qürbətdə yaşamaqdan ürəyi qan olan dost,
gör, kimsəsiz can verən, qərib ölən nə çəkir.

***

Hiss ilə, duyğu ilə ürək yanıb-yaxılır,
dünyanın ən qiymətli sözü “xoşbəxtlik” imiş.
İnsan yaşa dolduqca qayğısı da çoxalır,
sən demə, qayğısızlıq özü xoşbəxtlik imiş.

***

Bəşərik, Tanrının sevgi payıyıq,
insanın pisi yox, xeyirxahı var.
Hamımız peyğəmbər övladlayırıq,
sadəcə hərənin öz günahı var.

***

Şeir də canlıdır, doğulur, ölür,
şeir də duyğudan qəmlənir, gülür.
Bəzən bir ayda bir misra yaranmır,
bəzən bulaq kimi süzülüb gəlir.

***

Sənət də bir sirli-sözlü səmadır,
burda hər yolçunun öz izi vardır.
Ustadlar ən yaxın kəhkəşanlardır,
qalan hər kəsin öz ulduzu vardır.

***

Haçandır qəlbimdə qəm bardaş qurub,
bir səbəb yoxdur ki, ürək sevinə.
Səhərdən axşama işsiz oturub,
pəncərə açıram qəbir evinə.

***

Yaz gələndə yatağına sığışmır,
yayılır dörd yana səsi, harayı.
Bircə an da yavaşımır, səngimdir,
ömür kimi iti axır dağ cayı.

***

Mən elə həyatı əzablı gördüm,
gözümdən süzülən yaş ilə qaldım.
Ürəyim əridi keşməkeşlərdə,
köksümdən asılan daş ilə qaldım.

***

İnsan min möhnətə alışa bilir,
nadanın dərini daşımaq olmur.
Qürbətdə birtəhər yaşamaq olur,
çörəksiz Vətəndə yaşamaq olmur.

***

Bəşərəm, peyğəmbər nuru üzümdə,
çətin ki, yayınsın nəşə gözümdən.
Nə qədər göz yumsam, sussam da yenə
həyatın min üzü yaşar sözümdə.

***

Çiynimdə ağır yük, çəkdiyim əzab,
yox bir anlayanım, köməyim, Allah.
Mənim hər işimin sonu iztirab,
Sizif zəhmətiymiş əməyim, Allah!

Səkkizlik

Hər bir yerdə insanların
yaxşısı da, pisi də var
Doğmalığda, qohumluqda
hərdən umu-küsü də var.
Tamah salma gördüyün
hər mala, mülkə vaxtlı-vaxtsız,
harda qiymətli şey varsa,
demək onun yiyəsi də var.

MÜNDƏRİCAT

Vətənpərvərlik şeirləri

Ey Vətən	4
Nikbinlik.....	5
Qalxın ki, qalxaq	6
Yeriyin düşmən üstünə	8
Gözləri yol çəkən Vətən.....	10
Sərhədçi düşüncələri.....	11
Şeirim.....	12
Şairlər çoxalır	14
Daha yaşın o çağdır.....	17
Özümüz yaratdığımız bəla	19
Min şükür	20
Çiçəkləyir.....	22
Bağışla, can ana.....	23
Yaxşılar.....	26
Abşeron bağlarında.....	27
Şair olandan sonra.....	29
Şairlik.....	31
Ya qismət.....	33
Arzudur	35
Cəsurların nəğməsi	36
Qəhrəmanlar laylası.....	38
Gözəllik qadındır, qadın gözəllik	40
Yaxşı kişilərə	42
Qarışdırma.....	44
Vətən bizim pənahımız	46
Cavanlıqda	48
Hardan başlanır Vətən	50
Vətən	51
Odlar yurdum	52
Təzə il	55
Qəzavat.....	56

Tanrı türkü qorusun	58
Türkü, türkü oxuyuruq	60
Dərd eləmə, dərdin alım	62
Ustadnamə.....	64
Hər canım ağrıtanda.....	65
Toy günü	67
Şəkər qızım, bal qızım	69
Bacılar.....	71
Lənkəran	72
Masallı	73
Yurd yerinin külündən öp.....	75
Bu dövrən	76
Zaman, səndən hara qaçım	78
Ata.....	79
İslam dinimiz.....	80
Şeirdən mənalı	81
Ayrılıq.....	82
Axund qardaş.....	83
Kişi andı.....	84
Ömür haqqında dördlüklər	85
Olan oldu... ..	86
Füzuli şeiri	87
Olmadı	88
Epitafiya.....	90
Kaman ustadı.....	92
Dərdimin aynası	93
İlan ili	96
Oxumaq olmur	97
Hər gün gözəlləşən ... Bakı.....	99
Ana sevinci.....	101
Sınaq anı	102
Çanaqqala savaşı.....	103
Kişi marağı.....	108
Valideyn – övlad münasibətləri haqqında.....	109

Sevgi şerləri

Sənsən.....	111
Ayrıla bilmirəm.....	112
Belə olmaz, əzizim	113
Gizli-gizli.....	114
Bağışla	115
Gələcəyəm, gəl desən	116
Bəsimdir	117
Səndən savayı.....	118
Umu-küsü vaxtımı	119
Bir az ovsunlu ol	120
Üzündə ay işığı var	121
Neyləyim.....	122
Qoşa gözək dünyanı	123
Xatirə.....	124
Sənin gözlərin.....	125
Bu qədər öyrətmə özünə məni.....	126
Qurbanın olaram.....	128
Bilirəm, ... sevirsən	129
Mavi gözlü sarı gözəl	130
Gülüm, hey	131
Sarı gəlin.....	132
Gözlərin.....	133
Bu sevdada.....	134
Könül.....	135
Səni sevməmək olmaz	136
Gözəllik.....	138
Nə gözəl.....	139

Qəzəllər

Sənmisən	141
Tələsmə.....	142
Dünya göz açandan.. ..	143
Gözəllərin	144
Gəlməz.....	145
Könlüm yenə qəm çəkmədə.. ..	146

Xumar olan könlüm	147
Könlümü alsın	148
Yar gələ mehmanım ola.....	149
Canımı gündə yüz yol.....	150
Bilmir	151
Sevgisin car eyləməz... ..	152
Təzələndi.....	153
Gec oldu	154
Qayıtmır	155
Bayatılar	156
Dördlüklər.....	164
Səkkizlik	171

Təşkilati dəstək:

Ukrayna Azərbaycanlılarının Birləşmiş Diasporu

www.aybkitab.az

www.kitabevim.az

"Vektor" nəşriyyatı

"Mütərcim" nəşriyyatı

Yayım Assosiasiyası

"Bayatı" kitab dükkanı

Bədii Tərcümə və Ədəbi Əlaqələr Mərkəzi

Yunus Əmrə İnstitutu

Araz Marketlər Şəbəkəsi

Əlaqə telefonu: (+99450) 358 77 55

***   ***   ***

*Kitab «Mütərcim» Nəşriyyat-Poliqrafiya Mərkəzində
səhifələnmiş və çap olunmuşdur.*

Çapa imzalanıb: 27.10.2016. Format: 70x100 1/32.
Qarnitur: Times. Həcmi: 11 ç.v. Tiraj: 300. Sifariş № 240.
Qiyməti müqavilə ilə.

**TƏRCÜMƏ
VƏ NƏŞRİYYAT-POLİQRAFİYA
MƏRKƏZİ**

Az 1014, Bakı, Rəsul Rza küç., 125
596 21 44; 497 06 25; (055) 715 63 99
e-mail: mutarjim@mail.ru
www.mutercim.az